

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยจากการศึกษาบทกวี
Design of Thai Calligraphy base on poetry

นาย กัมพล มีนาม
Gumpon Meenam

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะ ภาควิชาศิลปะ
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยจากการศึกษาบทกวี

Design of Thai Calligraphy base on poetry

นักศึกษา

นาย กัมพล มีนาม

รหัสประจำตัว

63020240

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

นิเทศศิลป์

พ.ศ.

2566

อาจารย์ที่ปรึกษา

พรรณศรี ชูอารยะประทีป

(พรรณศรี ชูอารยะประทีป)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยจากการศึกษาบทกวี
Design of Thai Calligraphy base on poetry

นักศึกษา   นาย กัมพล มีนาม
รหัสประจำตัว   63020240
ปริญญา   ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา   นิเทศศิลป์
พ.ศ.   2566
อาจารย์ที่ปรึกษา   พรรณศรี ชูอารยะประทีป

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภาษาเป็นของตนเองทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน และกวีนิพนธ์หรือบทกวีเป็สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความร่ำรวยและเจริญทางภาษา กวีนิพนธ์คือรูปแบบทางศิลปะที่มนุษย์ใช้ภาษาเพื่อประโยชน์สนองความสุนทรีย์ะ เพิ่มเติมจากเนื้อหาและความหมาย นับเป็สรนหนึ่งของวรรณกรรมเป็งานที่มีวรรณศิลป์สอดเือ่นอารมณ์ใดเป็บทกวีคือภาษาของอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด คือเครื่องมือที่จะนำสิ่งที่เรารู้สึกว่าเป็นข่าวสารออกมาแสดงให้ประจักษ์ ตระหนัก ตระหนัก สะทก สะท้อน กวีอาจไม่มีหนงที่สรุปหรือพ้องความจริง แต่กวีอาจหมุนแปรค่าและความ ใ้เห็นความจริงใหม่ ๆ ของชีวิตหลายด้าน ทั้งเรื่องทีบางทีคนทั่วไปคิดไม่ถึงและแมแต่ตัวกวีเองก็พึงจะคิดถึงผลงานที่จัดเป็กวีนิพนธ์เรียกว่า บทกวี ส่วนผู้ที่สร้างสรรค์ผลงานดังกล่าวเรียกว่า กวี แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนผ่านความสนใจในบทกวีแบบเก่าตั้งเดิมลดลง แต่ศิลปะทางภาษาของมนุษย์ยังอยู่ ฉ้นลักษณะโคลง กลอน แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ตามจังหวะทำนองของตนตรีเพลงตามสมัยนิยม

กวีถ่ายทอดเรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกผ่านปลายปากกาลงบนหน้ากระดาษ แต่ความรู้สึกที่ตัวกวีถ่ายทอดออกไปนั้นกลับถูกกักขังเก็บซ่อนอยู่ภายใต้อักษรเรียงพิมพ์ไม่ถึงชนิด การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยนี้จึงเป็การปลดปล่อยถ่ายทอดอารมณ์ของบทกวี โดยการออกแบบพจนการวิเคราะห์ตีความและตกตะกอนของตัวข้าพเจ้า เพื่อถ่ายทอดไปยังผู้อ่านให้รู้สึกถึงอารมณ์ของบทกวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้มีอาจเกิดขึ้นและสำเร็จล่วงลุได้หากขาดปูชนียบุคคลท่านนี้อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป ท่านมองเห็นจุดแข็งที่โดดเด่นอันน้อยนิดของข้าพเจ้า ท่านได้ชี้ทางสว่างแห่งชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า ทำให้ตัวข้าพเจ้ารู้แจ้งว่าในตลอดระยะเวลาสี่ปี ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ข้าพเจ้ามีความสามารถด้านใดข้าพเจ้าย้อนคิดแล้วมันเป็นไปตามความที่ท่านว่า ข้าพเจ้าไม่คาดคิดว่าสิ่งที่ท่านกล่าวถึงมันจะอยู่ในตัวข้าพเจ้ามาโดยตลอด เพียงแต่ข้าพเจ้าหลงลืมสิ่งนี้ไปตามกาลเวลาและสมัยนิยม ท่านขุดสิ่งนั้นจากโคลนตมขัดเกลางจนเงาวิบจากเด็กหลังห้องที่ไกลจนลืบทา ไม่มีผู้ใดมองเห็น กลายเป็นบุคคลหนึ่งที่เพื่อนร่วมห้องเรียนให้การยอมรับไปโดยปริยาย อย่างน้อยก็สักเรื่องหนึ่งทำให้ตัวข้าพเจ้าตระหนักรู้ว่าการเป็นคนมีความรู้ความสามารถนั้นมีคุณค่า มีราคาแพงแค่ไหน ท่านยังเป็นธุระจัดหาและช่วยเหลือหลายสิ่งให้กับข้าพเจ้าในหลายเรื่อง ข้าพเจ้าเคารพจากใจยิ่ง

ขอบคุณครอบครัวที่ไม่เคยกดดันตัวข้าพเจ้าแม้แต่น้อยขอบคุณที่ไว้วางใจและเชื่อใจในตัวข้าพเจ้ามาโดยตลอดว่าตัวข้าพเจ้าจะผ่านมันไปได้ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเกรงแค่ไหน ขอขอบคุณที่คอยจัดหาในหลาย ๆ สิ่งมาให้ข้าพเจ้าโดยที่ตัวข้าพเจ้ายังไม่ได้เอ่ยปากร้องขอ ขอขอบคุณที่ไม่เคยปล่อยให้ข้าพเจ้าต้องนอนหิวจนไส้กิว ขอขอบคุณที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าครอบครัวสำคัญขนาดไหน ขอขอบคุณ

ขอบคุณ ไดม่อน จอมพล คุณธรรมสกุล เพื่อนที่จริงใจอย่างหาที่สุดมิได้ ขอขอบคุณที่ช่วยเหลือเสมอมา ขอขอบคุณที่ให้คำแนะนำกับปัญหาร้อยแปดพันเก้าของเพื่อนคนนี้อย่างใจจริงโดยตลอด ขอขอบคุณความห่วงใยและน้ำใจที่มีให้ถึงจนสำเร็จการศึกษา

ขอบคุณเพื่อนทั้งกลุ่มที่ยังคงอยู่ด้วยกันตลอดการศึกษา แบ่งปันเรื่องราวสารทุกข์สุกดิบต่าง ๆ แลกเปลี่ยนความคิดความรู้เป็นแรงผลักดัน บันดาลใจให้แก่กัน ความช่วยเหลือกันในทุกด้านไม่ปล่อยให้ใครต้องมืดแปดด้านอยู่คนเดียว คอยสนับสนุนกันอยู่ตลอด ความสนุกสนานเหมือนเด็กวัยมัธยม

ขอบคุณตัวข้าพเจ้าในความพยายามที่นำพาตัวเองมายังจุด ๆ นี้ นับตั้งแต่แรกเริ่มในการเข้าสู่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ ทั้งที่ตัวข้าพเจ้าไม่ได้รับการกวาดวิชาศิลปะจากสถาบันแห่งนี้อย่างจริงจังแต่กลับมามีอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ได้ วิ่งไล่ตามหลังผู้อื่นอยู่มากโขเฝ้ามองผู้คนที่อยู่ข้างหน้า กระทั่งหาจุดยืนตนเองจนเจอ และสำเร็จการศึกษาด้วยสิ่งนั้น

กัมพล มีนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
กิตกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ	III
สารบัญรูปภาพ.....	V
บทที่ 1 บทนำ [Heading 1].....	4
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา [Heading 2]	4
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของงาน.....	5
1.4 ข้อจำกัด (ถ้ามี).....	5
1.5 ขั้นตอนของการดำเนินงาน.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 ประวัติทวิ.....	7
2.1 ประวัติจิระนันท์ พิตรปรีชา และแนวทางของบทกวี.....	7
2.1.1 บทกวีของจิระนันท์ที่เป็นแนวทาง.....	9
2.2 ประวัติไพโรรินทร์ ชวางาม และแนวทางของบทกวี.....	10
2.2.1 บทกวีของไพโรรินทร์ ชวางามที่เป็นแนวทาง.....	11
2.3 ประวัติอังคาร กัลป์ยามพงศ์ และแนวทางของบทกวี.....	12
2.3.1 บทกวีของอังคาร กัลป์ยามพงศ์ที่เป็นแนวทาง.....	13
2.4 ประวัตินาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และแนวทางของบทกวี.....	14
2.4.1 บทกวีของนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ที่เป็นแนวทาง.....	15
2.5 ประวัติทศพล หิมพานต์ และแนวทางของบทกวี.....	16
2.5.1 บทกวีของทศพล หิมพานต์ ที่เป็นแนวทาง.....	17
2.6 ประวัติโรสนี นูรฟารีดา และแนวทางของบทกวี.....	18
2.6.1 บทกวีของโรสนี นูรฟารีดา ที่เป็นแนวทาง.....	18
2.7 ประวัติปรัชญาวัชร แก้วศรี และแนวทางของบทกวี.....	20
2.7.1 บทกวีของปรัชญาวัชร แก้วศรีที่เป็นแนวทาง.....	20
2.8 ประวัติตะวันวาด วนวิทย์ และแนวทางของบทกวี.....	21
2.8.1 บทกวีของตะวันวาด วนวิทย์ที่เป็นแนวทาง.....	22
2.9 ประวัติบัญชา อ่อนดี และแนวทางของบทกวี.....	23
2.9.1 บทกวีของบัญชา อ่อนดีที่เป็นแนวทาง.....	24
2.10 ประวัติสุรัชย์ จันทิมาธร และแนวทางของบทกวี.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
2.10.2 บทกวีของสุรชัย จันทิมาธรที่เป็นแนวทาง.....	26
บทที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ.....	27
3.1 การเขียนอักษรวิจิตร	27
3.1.1 รักษาความเอียงให้คงที่.....	27
3.1.2 อย่าดัน	28
3.1.3 ลากเส้นให้ขนานและโค้ง.....	28
3.2 อักษรวิจิตรในอาระยะธรรมตะวันตก	28
3.3 อักษรวิจิตรของอิสลาม.....	29
3.4 การศึกษาเทคนิคการสื่อสารอารมณ์ผ่านตัวอักษร	30
3.4.1 ทีแปรง	31
3.4.2 ปากกาคอแร้ง.....	32
3.4.3 สีน้ำ.....	33
3.4.4 แอร์บรัช	34
3.4.5 มาร์คเกอร์กราฟิตี้.....	35
3.4.6 กาวหรือสีชั้น	36
บทที่ 4 วิธีการดำเนินงาน	37
4.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	37
4.1.1 ทางกายภาพ.....	37
4.1.2 ทางจินตภาพ.....	37
4.2 วิธีการเก็บข้อมูล.....	37
4.3 ขอบเขตของเนื้อหา	37
4.4 ขอบเขตของชิ้นงาน	38
4.5 แนวทางการออกแบบ.....	39
4.5.1 แนวทางที่ 1 จิระนันท์ พิตรปรีชา	39
4.5.2 แนวทางที่ 2 ไพวรินทร์ ชาวงาม	40
4.5.3 แนวทางที่ 3 อังคาร กัลยาณพงศ์.....	40
4.5.4 แนวทางที่ 4 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูล	41
4.5.5 แนวทางที่ 5 ทศพล หิมพานต์.....	41
4.5.6 แนวทางที่ 6 โรสณี นูรฟารีดา.....	42
4.5.7 แนวทางที่ 7 ประชญาวัชร แก้วศรี.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
4.5.8 แนวทางที่ 8 ตะวันวาด วนวิทย์	43
4.5.9 แนวทางที่ 9 บัญชา อ่อนดี.....	43
4.5.10 แนวทางที่ 10 สุรัชย์ จันทิมาธร	44
บทที่ 5 การดำเนินการออกแบบ.....	45
5.1 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ จิระนนท์ พิตรปรีชา.....	45
5.2 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ ไพรินทร์ ชาวงาม.....	46
5.3 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ อังคาร กัลป์ถนพงศ์	47
5.4 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	48
5.5 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ ทศพล หิมพานต์.....	49
5.6 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของ โรสณี นูรฟารีดา.....	50
5.7 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	51
5.8 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของตะวันวาด วนวิทย์.....	52
5.9 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของบัญชา อ่อนดี	53
5.10 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยของสุรัชย์ จันทิมาธร.....	54
5.11 หน้าปก.....	55
บทที่ 6 ผลงานสำเร็จ.....	56
6.1 หน้าปก.....	56
6.2 อักษรประดิษฐ์ไทยบท จิระนนท์ พิตรปรีชา.....	57
6.3 หน้าขาวจิระนนท์ พิตรปรีชา.....	58
6.4 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ไพรินทร์ ชาวงาม.....	59
6.5 หน้าขาวไพรินทร์ ชาวงาม.....	60
6.6 อักษรประดิษฐ์ไทยบท อังคาร กัลป์ถนพงศ์.....	61
6.7 หน้าขาวอังคาร กัลป์ถนพงศ์.....	62
6.8 อักษรประดิษฐ์ไทยบท เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	63
6.9 หน้าขาวเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	64
6.10 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ทศพล หิมพานต์.....	65
6.11 หน้าขาวทศพล หิมพานต์.....	66
6.12 อักษรประดิษฐ์ไทยบท โรสณี นูรฟารีดา.....	67
6.13 หน้าขาว โรสณี นูรฟารีดา.....	68
6.14 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
6.15 หน้าขาวปรัชญาวัชร แก้วศรี	70
6.16 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ตะวันวาด วนวิทย์.....	71
6.17 หน้าขาวตะวันวาด วนวิทย์.....	72
6.18 อักษรประดิษฐ์ไทยบท บัญชา อ่อน	73
6.19 หน้าขาวบัญชา อ่อน.....	74
6.20 อักษรประดิษฐ์ไทยบท สุรัชย์ จันทิมาธร	75
6.21 หน้าขาวสุรัชย์ จันทิมาธร.....	76
6.22 เสื้อ.....	77
6.23 กระเป๋าผ้า.....	78
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	79
7.1 บทสรุป.....	79
7.2 ปัญหาและข้อจำกัด	79
7.3 ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม	80
ประวัติผู้เขียน.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปลูกภาพ

หน้า

รูปที่ 2.1.1 จิระนันท์ พิตรปรีชา	8
รูปที่ 1.1.2 รูปหนังสือใบไม้ที่หายไป.....	9
รูปที่ 2.2.1 ไพวรินทร์ ชาวงาม.....	10
รูปที่ 2.2.2 รูปหนังสือลำนำวเนจร.....	11
รูปที่ 2.3.1 อังคาร กัลป์ตมพงศ์	12
รูปที่ 2.3.2 บทกวีของอังคาร	13
รูปที่ 2.4.1 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	14
รูปที่ 2.5.1 ทศพล หิมพานต์.....	17
รูปที่ 2.6.1 โรสณี นูรฟารีดา.....	18
รูปที่ 2.6.2 รูปหนังสือไกลกว่ารั้วบ้านของเรา.....	19
รูปที่ 2.7.1 ปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	20
รูปที่ 2.8.1 ตะวันวาด วนวิทย์.....	21
รูปที่ 2.9.1 บัญชา อ่อนดี.....	23
รูปที่ 2.9.2 รูปหนังสือบางคนอาจเดินสวนทางเราไป.....	24
รูปที่ 2.10.1 สุรชัย จันทิมาธร.....	25
รูปที่ 3.1 การฝึกความเอียงให้คงที่.....	27
รูปที่ 3.1.2 การฝึกลากเส้นให้ขนาน.....	28
รูปที่ 3.2 Manuscript หรือหนังสือที่เขียนด้วยมือ	29
รูปที่ 3.3 อักษรวิจิตรอิสลาม.....	30
รูปที่ 3.4.1 เทคนิคการเขียนด้วยที่แปรง ก.....	31
รูปที่ 3.4.1 เทคนิคการเขียนด้วยที่แปรง ข.....	31
รูปที่ 3.4.2 เทคนิคการเขียนด้วยปากกาคอแรง ก.....	32
รูปที่ 3.4.2 เทคนิคการเขียนด้วยปากกาคอแรง ข.....	32
รูปที่ 3.4.3 เทคนิคการเขียนด้วยสีน้ำ ก.....	33
รูปที่ 3.4.3 เทคนิคการเขียนด้วยสีน้ำ ข.....	33
รูปที่ 3.4.4 เทคนิคการเขียนด้วยแอร์บรัช ก.....	34
รูปที่ 3.4.4 เทคนิคการเขียนด้วยแอร์บรัช ข.....	34
รูปที่ 3.4.5 เทคนิคการเขียนด้วยมาร์คเกอร์กราฟิตี้ ก.....	35
รูปที่ 3.4.5 เทคนิคการเขียนด้วยมาร์คเกอร์กราฟิตี้ ข.....	35
รูปที่ 3.4.6 เทคนิคการเขียนด้วยกาวและสี.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปลูกภาพ

หน้า

รูปที่ 4.5.1 แนวทางการออกแบบ จิระนันท์ พิตรปรีชา.....	39
รูปที่ 4.5.2 แนวทางการออกแบบ ไพวรินทร์ ชาวงาม.....	40
รูปที่ 4.5.3 แนวทางการออกแบบ อังคาร กัลยาณพงศ์.....	40
รูปที่ 4.5.4 แนวทางการออกแบบ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	41
รูปที่ 4.5.5 แนวทางการออกแบบ ทศพล หิมพานต์.....	41
รูปที่ 4.5.6 แนวทางการออกแบบ โรสณี นูรฟารีดา.....	42
รูปที่ 4.5.7 แนวทางการออกแบบ ปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	42
รูปที่ 4.5.8 แนวทางการออกแบบ ตะวันวาด วณวิทย์.....	43
รูปที่ 4.5.9 แนวทางการออกแบบ บัญชา อ่อนดี.....	43
รูปที่ 4.5.10 แนวทางการออกแบบ สรุชัย จันทิมาธร.....	44
รูปที่ 5.1 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของจิระนันท์ พิตรปรีชา.....	45
รูปที่ 5.2 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของไพวรินทร์ ชาวงาม.....	46
รูปที่ 5.3 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของอังคาร กัลยาณพงศ์.....	47
รูปที่ 5.4 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	48
รูปที่ 5.5 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของทศพล หิมพานต์.....	49
รูปที่ 5.6 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของโรสณี นูรฟารีดา.....	50
รูปที่ 5.7 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	51
รูปที่ 5.8 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของตะวันวาด วณวิทย์.....	52
รูปที่ 5.9 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของบัญชา อ่อนดี.....	53
รูปที่ 5.10 แบบร่างการพัฒนอักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของสรุชัย จันทิมาธร.....	54
รูปที่ 5.11 แบบร่างหน้าปก.....	55
รูปที่ 6.1 หน้าปก.....	56
รูปที่ 6.2 อักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของจิระนันท์ พิตรปรีชา.....	57
รูปที่ 6.3 หน้าขาวของจิระนันท์ พิตรปรีชา.....	58
รูปที่ 6.4 อักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของไพวรินทร์ ชาวงาม.....	59
รูปที่ 6.5 หน้าขาวของไพวรินทร์ ชาวงาม.....	60
รูปที่ 6.6 อักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของอังคาร กัลยาณพงศ์.....	45
รูปที่ 6.7 หน้าขาวของอังคาร กัลยาณพงศ์.....	61
รูปที่ 6.8 อักขรประดิษฐ์ไทยบทกวีของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	62
รูปที่ 6.9 หน้าขาวของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์.....	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปลูกภาพ

	หน้า
รูปที่ 6.10 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของทศพล หิมพานต์	64
รูปที่ 6.11 หน้าขาวของทศพล หิมพานต์.....	65
รูปที่ 6.12 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของโรสนี นูรฟารีดา	67
รูปที่ 6.13 หน้าขาวของโรสนี นูรฟารีดา.....	68
รูปที่ 6.14 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	69
รูปที่ 6.15 หน้าขาวของปรัชญาวัชร แก้วศรี.....	70
รูปที่ 6.16 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของตะวันวาด วนวิทย์.....	71
รูปที่ 6.17 หน้าขาวของตะวันวาด วนวิทย์	72
รูปที่ 6.18 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของบัญญัติ อ่อนดี.....	73
รูปที่ 6.19 หน้าขาวของบัญญัติ อ่อนดี.....	74
รูปที่ 6.20 อักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของสุรชัย จันทิมาธร	75
รูปที่ 6.21 หน้าขาวของสุรชัย จันทิมาธร.....	76
รูปที่ 6.22 เสือ	77
รูปที่ 6.23 กระเป่าผ้า	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยปรากฏครั้งแรกในพุทธศักราช 1826 โดยพจนานุกรมคำแห่งที่เรียกกันว่า ลายสือไทย ซึ่งได้ เคารพมาจากอักษรขอมและอักษรขอมที่มีอยู่เดิม ทำให้อักษรไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกับอักษรทั้งสอง แบบบาง ตัวจะไม่ตลยกันแต่ก็สามารถดูได้ตรงดัดแปลงมาจากอักษรตัวไหน ปรากฏอย่างสากลและใช้ในงานของราชการ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พุทธศักราช 2476 ด้วยการกตั้งสำนักงานราชบัณฑิตยสภาขึ้นและปฏิรูปภาษาไทย พุทธศักราช 2485

กวีนิพนธ์ เป็นศัพท์บัญญัติที่ใช้แทนคำว่า poetry ซึ่งในพจนานุกรมวรรณกรรมอังกฤษ-ไทย ไทไท ความหมายไว้ว่าคำประพันธ์ที่กวีเรียบเรียงเพื่อใช้แสดงความคิด ความเข้าใจที่เกิดจากจินตนาการ มองเห็นสัง ธรรมลึกลับซึ่งหล่อหลอมเป็นความงาม และความสัมพันธ์ระหว่างโลกมนุษย์ด้วยรูปแบบ การลำดับความ และใช้ ภาษาวรรณศิลป์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ บทกวี หนึ่งบทจึงต้องมีนักสรรถงสรรคที่เราเรียกกันว่า กวี มี องค์ประกอบของ ภาษา เป็นตัวกลางในการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของกวีตลปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมร รูปแบบ หรือกลวิธีที่กวีเลือกใช้เช่น ภาพยทลอน โคลง ฉันทพรงย ฯลฯ กวีเปรียบเสมือนผู้สร้างงาน ศิลปะที่ต้องยังรู้มีความละเอียดนวมลึกลับ กว้างไกล งานศิลปะถือเปลาอาหารของจิตวิญญาณแม้ไม่ใช่ปดจัย 4 ที่ จำเป็นต่อชีวิตแต่ก็เป็นความมดงามหรือสุนทรียภาพที่มนุษย์ได้สรรถงวัฒนธรรมในการเสพ ผู้สร้างต้องมีฐานของ ชีวิตที่แตกต่างมีพื้นฐานและประสบการณ์เพื่อความเขใจรูปแบบที่เรียกว่ากวีนิพนธ์ เข้าถึงความหมายที่ซ่อน อยู่ในตัวอักษร การบมเพาะจากสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญถือเป็นตัวกลางที่ สำคัญในการร่วมถ่ายทอดทักษะ การอ่านและการเขียนอย่างถูกวิธีสภาวะการณสวามอัจนของกวีนิพนธ์ไทยอาจมาจากผุคนั้นไม่รู้ลึกับทกวีมี ภาษาที่ยากต่อการเสพเพราะอ่านไม่รู้เรื่องและไม่ได้อรธรส ตัวตนของกวีก็แปลกกว่านักเขียนทั่วไปส่งผลให้ หนังสือกวีนิพนธ์ขายไม่ได้ก่อเกิดเป็นสถานการณ์ที่เรียกว่า บทกวีตายแล้ว

สภาวะของกวีนิพนธ์โดยภาพรวมไม่ค่อยมีคนสนใจอ่านบทกวีเพราะเป็นงานวรรณกรรมที่ไม่ได้รับ ความนิยมเท่าที่ควรแต่ก็ยังพอมีผู้อ่านอยู่บ้างเพราะคอลัมน์บทกวีในสื่อสิ่งพิมพ์อีกหนึ่งในช่องทางที่เปิดให้ กวีสื่อสารกับผุคนในวงกว้างถึงสภาพสังคมและการเมืองอีกทั้งมีช่องทางอื่น ๆ เช่น ทางสื่อโซเซียลมีเดียหรือสื่อ ออนไลน์ที่มอดึงดูดความสนใจได้มากกว่างานวรรณกรรมหรือบทกวีจึงไม่แปลกที่ผุคนจะอ่านบทกวีน้อยลงและ ปรากฏการณ์นี้ก็ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะประเทศไทยเท่านั้น ยอดพิมพ์ ยอดจำหน่าย หรือพื้นที่นำเสนอบทกวีตาม สื่อสิ่งพิมพ์ในที่อื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศก็ลดลงเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กวีนิพนธ์ในยุคปัจจุบันมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของผู้เขียนและผู้่านสิ่งที่เรียกว่าฉันทลักษณ์แบบโบราณ เมื่อคนสมัยใหม่นำมาใช้ต้องประยุกต์ พลิกแพลง เพื่อก้าวไปข้างหน้าทั้งในด้านเนื้อหาและทำนอง ของโบราณเมื่อนำมาใช้ใหม่การบังคับใช้ตามของเก่าอย่างเดียวย่อมล้าสมัยไปแล้วในยุคปัจจุบันถ้าเขียนโดยตรงสรรงสรรคที่ใดกลายเป็นรูปแบบใหม่ ๆ ใหชวนติดตาม บทกวีไม่ได้มีเพียงแค่กลอนแปดหรือกลอนฉันทลักษณ์ที่นักอ่านคุ้นเคยแบบเดิม ๆ แต่ยังหมายรวมถึงเพลงกล่อมลูก เพลงพื้นบ้าน ตลอดจนเพลงร่วมสมัย ซึ่งโดยรวมก็มีสัมผัสคล้องจอง มีท่วงทำนองความไพเราะลึกซึ้งสวยงามของภาษาวรรณศิลป์M

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อสร้างความสนใจในการอ่านกวีนิพนธ์
- 1.2.2 เพื่อให้ผู้คนเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกในการอ่านบทกวีมากขึ้น
- 1.2.3 เพื่อสร้างแรงกระเพื่อมให้ผู้คนก่อเกิดความสนใจในการออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทย

1.3 ขอบเขตของงาน

1.3.1 ลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย บุคคลทั่วไป ทุกเพศทุกวัย อ่านหนังสือได้เมินิสัยรักการอ่าน เปิดกว้างในหนังสือหลาย ๆ แบบ เปิดกว้างในทุกความคิด

1.3.2 ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาประวัติความเป็นมาของกวี 10 คน ความคิดของกวี วิถีชีวิตความเป็อยู่ ทำความเข้าใจบริบทวิเคราะห์ที่ความบทกวีของทั้ง 10 ท่าน สังเคราะห์ผลงานออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยโดยมุ่งเน้นเรื่องการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกของบทกวี

1.3.3 ขอบเขตของชิ้นงาน

1. ออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยจากบทกวี 10 บท
2. หนังสือบทกวี 28 หน้า
3. สื่ออื่น 2 ชิ้น

1.4 ข้อจำกัด (ถ้ามี)

ในบางอุปกรณ์ซึ่งไม่มีความชำนาญ ทุนทรัพย์ติดขัด ข้อมูลชีวประวัติของกวีบางท่านมีน้อยเกินไป ส่งผลต่อการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขั้นตอนของการดำเนินงาน

- 1.5.1 เลือกกวีที่สนใจ 10 คน
- 1.5.2 เลือกบทกวีจากกวีที่เลือกคนละ 1 บทที่ให้อารมณ์ความรู้สึกต่างกัน
- 1.5.3 ทำความเข้าใจวิเคราะห์ในบทกวี และตัวกวี
- 1.5.4 ออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในหน้าด้านซ้ายของหนังสือ 10 บท
- 1.5.5 ออกแบบหน้าด้านขวาให้สอดคล้องกับอักษรประดิษฐ์ไทยที่ออกแบบในหน้าด้านซ้าย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ผู้คนสนใจในการอ่านบทกวีมากขึ้น
- 1.6.2 ผู้คนรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกในบทกวีมากยิ่งขึ้น
- 1.6.3 ผู้คนเกิดความสนใจในการออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ประวัติ

2.1 ประวัติ จิระนันท์ พิตรปรีชา และ บทกวีที่เป็นแนวทาง

2.1.1 ประวัติ จิระนันท์ พิตรปรีชา เกิดเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498 เป็นอดีตผู้นำนักศึกษาในเหตุการณ์ 14 ตุลา ปัจจุบันเป็นนักเขียน และผู้จัดทำบทบรรยายภาพยนตร์ ได้รับรางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2532 จากกวีนิพนธ์เรื่อง ใบไม้ที่หายไป จิระนันท์ มีชื่อเล่นว่า จี๊ด เกิดที่ตำบลนาบินหลา อำเภอเมือง จังหวัดตรังมีความสนใจในการประพันธ์ตั้งแต่เด็ก จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนสภาราษินี จังหวัดตรัง และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จากนั้นเข้าศึกษาต่อที่คณะวิทยาศาสตร์ แผนกเตรียมเภสัช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับเลือกให้เป็นดาวจุฬา

ในปี พ.ศ. 2516 เป็นหนึ่งในผู้นำนักศึกษาที่รวมโครงการส่งเสริมประชาธิปไตยของศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตย (ศสป.) ซึ่งรัฐบาลสัญญา ธรรมศักดิ์ ตั้งขึ้นหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 โดยการดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย โดยมี ประพันธ์พงศ์ เวชชาชีวะ เปรียญมนตรี ทั้งนี้ได้รับการชักชวนจาก วิรัตน์ ศักดิ์จิรภาพงศ์ ผู้นำนักศึกษาที่เป็นนิสิตจุฬาฯ รุ่นพี่ กิจกรรมแรก คือ การจัดอบรมอาสาสมัครส่งเสริมประชาธิปไตย

ที่จิตตภาวันวิทยาลัย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2517 หลังจากนั้นเธอได้มีบทบาทในการแต่งคำประพันธ์เพื่ออ่านบนเวทีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้แรงงานและกลุ่มสตรีต่างๆ ในยุคที่ประชาธิปไตยเบงบาน และต้องหลบหนีเข้าป่าไปเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หลังจากเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 จิระนันท์มีชื่อจัดตั้งในป่าว่า สหายใบไม้ โดยมีที่มาจากชื่อเล่น

หลังจากจิระนันท์ออกจากป่าในปี พ.ศ. 2523 จิระนันท์ได้ไปศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยคอร์เนล สหรัฐอเมริกา โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตร์บัณฑิตเกียรตินิยม ปริญญาโท สาขาประวัติศาสตร์ และปริญญาเอก สาขาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของระบอบการปกครองนั่นเอง เธอได้เขียนบทกวีหลายบท หนึ่งในบทกวีเหล่านั้นมีชื่อวธ อหังการของดอกไม้ สวยงามทั้งถ้อยคำและความหมาย เนื้อความลึกซึ้งกินใจสะท้อนเลือนลั่นเข้าไปในความคิดและความรู้สึกของคุณ เนื่องจากเปิดมุมมองใหม่ ๆ ใฝ่ฝัก ความเป็ญผู้หญิง ในบริบทยุคนั้น อหังการของดอกไม้ได้นำไปตีความโดยนักคิดนักเขียน นักปกครอง นักสังคม นักจิตวิทยา นักการศึกษา และได้มีการวิเคราะห์ในระดับการทำวิทยานิพนธ์และในวันที่ 8 มีนาคม วันสตรีสากล ประจำปี พ.ศ. 2566 จิระนันท์ พิตรปรีชา ในวัย 68 ปี ขึ้นเวทีอ่านบทกวี อหังการของดอกไม้ในงานนิทรรศการ กรรมกุลลาบ วันสตรีสากล 2566 ด้วยน้ำเสียงอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งเธอพึงใจใช้คำว่า The Defiance เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

of Flowers ในการสื่อสารความหมายที่ซับซ้อนนี้เป็ภาษาไทยอังกฤษ มากกวรคำวร The Ego จิระนันท์ได้บอกรไอเดียคือ เราพยายามใหญ่หญิงลุกขึ้นตยการพิจารณาตัวเองกถนรมีพลังในตัว มีจิตวิญญาณเสรีชนอย่างไรบ้างแล้วก็ลุกขึ้นมาพิสูจน์ตัวเอง ลุกขึ้นมาท้าทายปัญหาทั้งหมดทั้งปวง แทนที่จะเรียกรองหรือประณามอย่างเดียว เราต้องก้าวไปอย่างมีศักดิ์ศรีและมั่นคงในตัวเอง

รูปที่ 2.11 จิระนันท์ พิตรปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกบทกวีที่ชื่อว่า ‘อหังการของดอกไม้ จากหนังสือบทกวีชุดที่ “ใบไม้ที่หายไป”

๑ ดอกไม้มีหนามแหลม

มิใช่แยมคอยคนชม

บานไว้เพื่อสะสม

ความอุดมแห่งแผ่นดิน”

รูปที่ 2.1.2 รูปหนังสือใบไม้ที่หายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ประวัติ ไพรินทร์ ขาวงาม และบทกวีที่เป็นแนวทาง

2.2.1 ประวัติ ไพรินทร์ ขาวงาม เกิดเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2504 เป็นกวี นักเขียน และคอลัมนิสต์ชาวไทย เจ้าของรางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2538 จากหนังสือรวมบทกวี ม้าก้านกล้วย และศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ประจำปี พ.ศ. 2558 ไพรินทร์ เกิดในครอบครัวชาวนาที่จังหวัดร้อยเอ็ด เขาเป็นลูกคนที่ 3 จากพี่น้อง 9 คน จบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านตาหยวก และบวชเรียนต่อจนจบมัธยมปลาย ที่มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตวังน้อย พระนครศรีอยุธยา อยู่ช่วยฝึกสอนวิชาภาษาไทยและวรรณคดี เพื่อตอบแทนคุณสถาบันระยะหนึ่งจึงลาสิกขาบท จากนั้นมุ่งสู่เชียงใหม่ เป็นพนักงานพิสูจน์อักษร หนังสือพิมพ์ประชากรรายวัน ก่อนเลื่อนฐานะขึ้นเป็นนักข่าว สัมผัสประสบการณ์กับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเล็กๆ หลายฉบับ จบจบปี 2527 ตัดสินใจเข้ากรุงเทพฯ ทำงานฝ่ายศิลปนิเทศสารสปีดเวย์ ต่อสู้ชีวิตทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะทำรูปเคลือบพลาสติกวางขายข้างถนน พนักงานขายไอศกรีม ในปี 2528 ช่วยงานนิเทศสารผู้ฝัน และปี 2531 ประจำกองบรรณาธิการวารสารปาจารย์สาร ต่อมาเป็นบรรณาธิการเฉพาะกิจสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น ประจำกองบรรณาธิการหนังสือดีเขต เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการชีวิตต้องสู้ ปัจจุบันเป็นคอลัมนิสต์อิสระ

ไพรินทร์ เดิมชื่อ ไพรัช เป็นคนชอบอ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็ก เคยใช้นามปากกา สามเณรไพรัช ส่งความเรียงไปลงในนิตยสารชัยพฤกษ์การ์ตูน ต่อมาเปลี่ยนใช้นามปากกาว่า ไพรินทร์ วิเชียรฉันท์ ในการเขียนกลอน และเพื่อขจัดความยุ่งยากในการรับค่าเรื่อง เขาได้เปลี่ยนชื่อจริงเป็น 'ไพรินทร์' จึงเป็นทั้งชื่อจริงและนามปากกาตั้งแต่นั้นมา

รูปที่ 2.2.1 ไพรินทร์ ขาวงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกบทกวีจากหนังสือบทกวีชุดที่ “ลำนาวเนจร”

๑ “โค่นต้นไม้ป่านี้สักกี่ต้น
จะเก็บผลอีกกี่ผลจึงจะจบ
จะถากเปลือกอีกกี่เปลือกจึงจะพบ
ไม่เป็นศพในป่าช้าทะเลทราย”

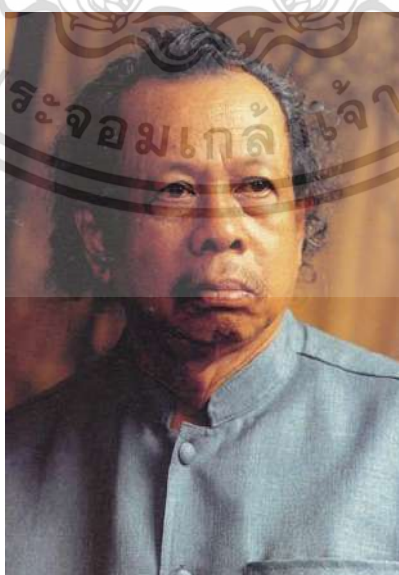
รูปที่ 2.2.2 รูปหนังสือลำนาวเนจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ประวัติ อังคาร กัลยาณพงศ์ และบทกวีที่เป็นแนวทาง

2.3.1 ประวัติ อังคาร กัลยาณพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2469 เสียชีวิตเมื่อ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2555 เป็นทั้งกวีและจิตรกร เกิดที่ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาในระดับประถมที่โรงเรียนวัดจันทาราม ต่อมาก็เข้าเรียนที่วัดใหญ่จนจบประถมสี่ แล้วย้ายไปเรียนที่โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัด นครศรีธรรมราช ศึกษาศิลปะที่โรงเรียนเพาะช่าง และที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อังคารเป็นผู้ได้รับการยอมรับในฐานะเป็นจิตรกรและกวี เป็นกวีที่มีความโดดเด่น ทั้งในด้านความคิดและรูปแบบ อีกทั้งยังเป็นกวีที่มีความคิดเป็นอิสระ ไม่ถูกร้อยรัด ด้วยรูปแบบที่ตายตัว จึงนับเป็นกวีผู้บุกเบิกกวีนิพนธ์ยุคใหม่ ซึ่ง นิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้กล่าวถึงผลงานกวีนิพนธ์ของอังคาร กัลยาณพงศ์ ว่ามีความโดดเด่นเป็นอย่างมาก พันเพเดิมอังคารเป็นคนเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งมีผู้คนกล่าวว่าเป็นเมืองแห่งกาพย์กลอนอยู่แล้ว หลังศึกษาจบจากระดับมัธยมที่โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ได้เดินทางเข้ามาเรียนต่อที่โรงเรียนเพาะช่าง และ มหาวิทยาลัยศิลปากร อังคารได้เข้าเป็นศิษย์ของศิลปินใหญ่อย่าง ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี อาจารย์ เพ็ญ หริพิทักษ์ และ อาจารย์ เฉลิม นาคีรักษ์ ซึ่งทำให้อังคารได้ติดตามและร่วมงานกับอาจารย์ในการศึกษาค้นคว้างานด้านต่าง ๆ ทั้งศิลปกรรม โบราณคดี และประวัติศาสตร์

ความเป็นกวีและจิตรกรนั้นเป็นพรสวรรค์ที่อังคารเองเชื่อมั่นและฝึกฝนมาตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งได้พูดถึงการเป็นทั้งจิตรกรและกวีของตนว่า บทกวีและจิตรกรรมนั้นมาจากดวงใจดวงเดียวกัน อังคารยังให้ทัศนะในการทำงานว่า ก็เหมือนกับการเติบโตของต้นไม้ มันค่อยๆ ขึ้นทีละใบสองใบ ค่อยแตกไปเรื่อย ๆ ถึงฤดูกาลก็แตกดอกออกผล ก่อนออกผลก็ออกดอกเสียก่อนไปตามลำดับ พร้อมกับยืนยันว่าจะไม่ขอทำอย่างอื่นแล้วในชีวิตนี้ จะทำงานเหล่านี้ไปตลอดจนถึงชาติหน้า ทั้งงานศิลปะ ไม่ว่าจะวาดหรือปั้น รวมถึงงานเขียนบทกวี

รูปที่ 2.3.1 อังคาร กัลยาณพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกบทกวีที่ชื่อว่า ‘ดูถูกดูหมิ่นศิลปะ’

๑ “ใครดูถูกดูหมิ่นศิลปะ
อนารยะไร้สกุลสกุลสัตว์
ราวลิงค่างเสื่อสาบกลางป่าชัฏ
ใจมืดจืดกว่าน้ำหมึกดำ”

รูปที่ 2.3.2 บทกวีของอังคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ประวัติ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และบทกวีที่เป็นแนวทาง

2.4.1 ประวัติ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เกิดเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2483 ที่บ้านพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นบุตรคนโตและเป็นผู้ชายคนเดียวในจำนวนพี่น้อง 5 คน เนาวรัตน์เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบ้านทวนและศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนวิสุทธรังษี จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด จากนั้นได้เข้าศึกษาต่อชั้นเตรียมอุดมศึกษาที่โรงเรียนทิวธาภิเศกและจบปริญญาตรีจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2508

ครอบครัวของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ชอบการแต่งโคลงกลอน ชอบดนตรีไทย มารดาชอบอ่านวรรณคดี เขาจึงอ่านหนังสือได้ตั้งแต่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป่าขลุ่ยได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เขาเป็นคนช่างคิดช่างสังเกตมาตั้งแต่เด็กๆ ขณะที่เนาวรัตน์กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนวิสุทธรังษีอยู่นั้น เนาวรัตน์ได้พบโคลงสี่ที่บิดาเขียนไว้เมื่อยังหนุ่ม จึงเกิดแรงบันดาลใจเขียนโคลงส่งไปลงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เขาเริ่มเขียนกลอนเมื่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 และเขียนจริงจังช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ช่วงนั้นเขาไม่ค่อยได้เรียนหนังสือ เพราะชอบ เอลวิส เพรสลีย์ เป็นชีวิตจิตใจ ใฝ่มหทรงเดียวกับเอลวิส พกหนังสือ I.S. Song Hits กว่า จะเรียนจบปริญญาตรีที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงใช้เวลาถึง 7 ปี หลังจากเรียนจบแล้วไปบวชระหว่าง พ.ศ. 2511-12 หลังจากลาสิกขาแล้วได้ไปทำงานอยู่ในกองบรรณาธิการ นิตยสาร วิทยาศาสตร์ ไทยวัฒนาพานิช เมื่อพ.ศ. 2514 เนาวรัตน์สมรสกับคุณประคองกุล อิศรางกูร ณ อยุธยา มีมีบุตรธิดา 2 คน คือ ประคำกรอง และ แก้วแก้ว เนาวรัตน์เคยเป็นอาจารย์สอนวิชาการประพันธ์อย่างสร้างสรรค์ที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

รูปที่ 2.4.1 เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกจากบทกวีในเพลงที่ชื่อว่า ‘ทานตะวัน’

- ๑ “ตะวันส่องใส แดดฉายลงมา ทาบทาทั่วทุ่ง แผ่ลมผ่านไร
เหมือนโปรยกลีบปรง ดอกฟางหอมลอย ดอกหญ้าดาว
วิบวาวทางเกลือ เหมือนดั่งหยาดพลอย ตะเนียดต้อยน้อย
รวมนิร่วงพรพลัดพรายลงดิน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ประวัติ ทศพล หิมพานต์ และบทกวีที่เป็นแนวทาง

2.4.1 ประวัติ ทศพล หิมพานต์ มีชื่อจริงคือสมบุญณกุลมุสิก เกิดที่อำเภอสว่างอารมณ์จังหวัดอุทัยธานี ต่อมาเขาได้ย้ายตามครอบครัวมาทำไร่ทำนาและเรียนจบ ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร แล้วย้ายมาอยู่ที่อำเภอขามเฒ่าลักษ์บุรี เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4 ที่นั่น ต่อมาก็ได้ย้ายไปอยู่ที่ อำเภอคลองลานแล้วหนีไปบวชเป็นสามเณร ที่วัดหนองน้ำชุม อำเภอคลองลาน 3 เดือน ย้ายมาอยู่ที่วัดประดูลาย อำเภอเมืองกำแพงเพชร 2 ปี ได้เริ่มหัดเทศน์เริ่มหัดแหล่จากการเป็นสามเณรแล้วได้เจอกับพระครูบุญเหลือ นักแหล่ชื่อดังของจังหวัดนครสวรรค์ท่านพระครูได้เห็นแววของสามเณรสมบุญณจึงขอสามเณรไปอยู่ด้วยที่วัดสุบรรณารามตำบล หนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ เพื่อสอนวิธีการแหล่ที่ถูกต้องให้ หลังจากจบนักธรรมตรีแล้ว สามเณรก็ได้ย้ายไปอยู่ถ้ำ พระครูบุญเหลือ และฝึกหัดแหล่แบบจริงจัง ส่งผลให้มีงานนิมนต์ เทศน์แหล่ มีเคียว่างเว้น ทำให้ชื่อเสียงของสามเณรสมบุญณเป็นที่รู้จักไปทั่วจังหวัดนครสวรรค์รวมถึงจังหวัดใกล้เคียง

ภายหลังจากอายุครบบวชสามเณรจึงได้บวชเป็นพระต่ออีก 1 ปี ก่อนที่จะเข้าร่วมการเกณฑ์ทหารเป็นระยะเวลา 2 ปี แล้วเมื่อปลดประจำการแล้ว จึงไปทำงานร้องเพลงที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี และจังหวัดจันทบุรี เป็นระยะเวลาประมาณ 4 ปี แต่การทำงานค่อนข้างยากลำบากได้เงินแค่พอใช้ไปวัน ๆ ไม่ประสบความสำเร็จ หลวงพ่อบุญเหลือ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนแหล่ ท่านรู้ว่าเขาบวชมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่เคยใช้ชีวิตทางโลกไม่มีทักษะทางโลกเลย ไม่ไหวแน่ ๆ ท่านจึงตัดสินใจมารับกลับนครสวรรค์ เพื่อไปบวชเป็นพระต่อ เขาจึงกลับไปจังหวัดนครสวรรค์อีกครั้ง แต่ไม่ได้บวชในทันที เพราะเป็นช่วงเข้าพรรษา ในระหว่างที่รอบวชอยู่นั้น หลวงพ่อได้ฝากงานร้องเพลงที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในเมืองนครสวรรค์ และให้พักอาศัยอยู่ที่วัดไปก่อน

ต่อมายังไม่ทันจะได้บวช มีนักร้องชื่อ วันชนะ เกิดดี ได้มาขอให้เขาร้องเพลงพร้อมกับขอภาพถ่ายเพื่อนำไปเสนอค่ายเพลง เขาก็ได้ร้องเพลงแหล่รวมถึงเพลงลูกทุ่งอัดเทปไปเสนอบริษัท โฟร์เอส มีคุณชิน โฟร์เอส คุณมานิต ศรีเลี้ยง ผู้เป็นเจ้าของค่ายเพลง พิจารณาฟังดูแล้วมาสะดุดหูตรง เทคนิคการเอื้อนแหล่แบบไม่เหมือนใคร จึงได้รับเขาร่วมงาน โดยตั้งชื่อให้ใหม่ว่า ทศพล หิมพานต์

ทศพล หิมพานต์ เริ่มอัดเทปชุดแรกในช่วงปลาย พ.ศ. 2538 โดยใช้ชื่ออัลบั้ม อาลัยเมรี จากผลงานชุดแรกนี้เองที่ได้ส่งผลให้ชื่อเสียงของทศพล หิมพานต์ เป็นที่รู้จักไปทั้งประเทศไทยและอเมริกา ด้วยน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์รวมถึงการแหล่ที่โดดเด่น ทำให้เขามีผลงานเพลงร่วม 100 กว่าอัลบั้มจนถึงปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5.1 ทศพล หิมพานต์

2.5.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกจากบทกวีในเพลงที่ชื่อว่า ‘นาคลิ่งสิกา’

๑ “ไอนิมน์้อง แม่ทองพันชั่ง
 พี่นาคขอล้างก่อนบวชใจ
 วันนี้แล้วหนอพี่ขอลาน้อง
 หวังใจหมายปองหมัฟ้าไตรง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ประวัติ โรสนี นูรฟารีดา และแนวทางของบทกวี

2.6.1 ประวัติ โรสนี นูรฟารีดา เป็นหญิงสาวชาวใต้จาก อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เป็นคนชอบคิดชอบเขียนมาตั้งแต่เด็ก โรสนีเติบโตมาในสังคมพหุวัฒนธรรม ในหมู่บ้านต้นซอยเป็นมุสลิม ท้ายซอยเป็นไทยพุทธ โรสนีได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากกว่า เพื่อนที่เป็นมุสลิมเชื้อสายจีน มีเพื่อนที่เป็นชนเผ่า ทำให้เธอมีมุมมองต่อเรื่องราวต่างๆ ที่กว้างขวาง และมีวัตถุดิบที่ดีในการเขียน

ช่วงที่เขียน โลกกว่ารื้อบ้านของเรา โรสนียังเป็นนักข่าวประจำที่หาดใหญ่ ซึ่งช่วงเวลานั้นทำงานข่าวอย่างเข้มข้นและต้องทำข่าวออนไลน์แข่งกับเวลา โรสนีก็ได้ทักษะการเลือกใช้คำ การอยู่ในกองบรรณาธิการข่าวทำงานทุก ๆ วัน โรสนีต้องประมวลผลตลอดเวลา ต้องคิดคำให้ตรงตัวอธิบายได้ชัดเจน ได้ทักษะการเลือกใช้คำมา งานทั้งหมดที่คิดมาลงเพราะช่วงทำงานข่าวเราไม่สามารถใส่ความรู้สึกได้ แต่ยังมีอารมณ์อันตื้นใจ มีความอยากบอกอยากเล่า สิ่งที่ตกค้างในใจ เขียนเป็นข่าวเล่าได้ระดับหนึ่งแต่ยังมีความจริงที่หลงเหลืออยู่ก็เลยมาเขียนลงโซเชียลมีเดียมาเรื่อย ๆ บทกวีที่ไร้ฉันทลักษณ์ของโรสนีจำนวนมากได้สอดแทรกสัญลักษณ์ ความเชื่อ ความรัก ความศรัทธา วิถีแห่งศาสนา เข้ามาระหว่างบรรทัดอย่างชัดเจนและก็ได้ทำให้คนอ่านรู้สึกแปลกแต่ประการใด

รูปที่ 2.6.1 โรสนี นูรฟารีดา

2.6.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกบทกวีจากหนังสือบทกวีชุดที่ “โลกกว่ารื้อบ้านของเรา”

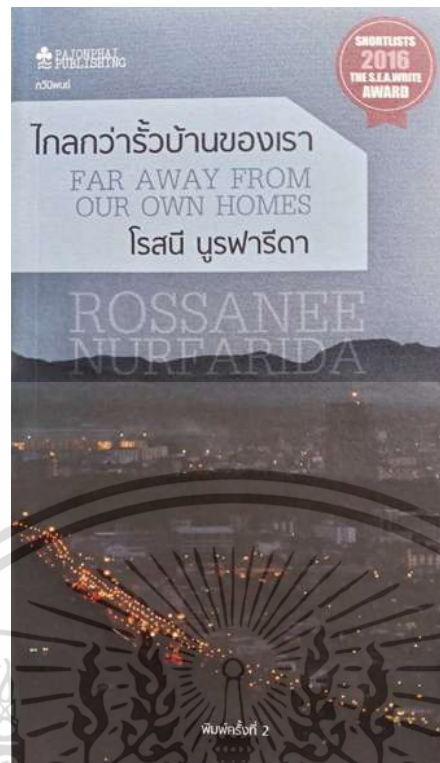
๑ “ทาแฮนด์ครีมก่อนบรรจุกระสุนลงรังเพลิง

ความอ่อนโยนถูกส่งผ่านไปยังลำกล้อง

รดน้ำต้นกุหลาบหน้าบังเกอร์ทุกๆเช้า

รอเถากุหลาบใต้เลื่อยขึ้นมาเป็นซุ่ม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6.2 รูปหนังสือไกลกว่าริ้วบ้านของเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ประวัติ ปรัชญาวัชร แก้วศรี และแนวทางของบทกวี

2.7.1 ประวัติ ปรัชญาวัชร แก้วศรี หรือชื่อในวงการฮิปฮอปคือ ปรัชญาไมค์ เด็บโตมาในครอบครัวฐานะปานกลาง ไม่ได้รวยและก็ได้ไม่ได้จนเท่าไร พ่อของปรัชญาวัชรเป็นคนชอบเขียน

พอเด็บโตและได้ศึกษาเรียนรู้มากขึ้นปรัชญาวัชรก็เริ่มสนใจในการแปลความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ เพราะมองเห็นคุณค่าของมัน เริ่มแปลความหมายจากชื่อของตนเองและชื่อของคนอื่น ๆ หลังจากนั้นก็เริ่มหลงใหลในภาษา อักษร และความลึกซึ้งของการสื่อสารความหมาย

ปรัชญาวัชรชอบพูดเรื่องชีวิตการดิ้นรนของชีวิตเพราะเขาเห็นค่าของมันเขาเลยพูดลงในเพลงที่เขาตั้งใจแต่ง ปรัชญาวัชรให้ค่าแก่ชีวิตและการดิ้นรนมากกว่าเงินทองหรือเครื่องประดับเพชร ให้ค่าแก่ความลำบากของแต่ละคน เพราะแต่ละคนชีวิตลำบากไม่เหมือนกัน เพลงของปรัชญาวัชรพูดถึงเรื่องตรงนี้เพราะทุกคนต่างก็สู้ด้วยกันทั้งหมด

รูปที่ 2.7.1 ปรัชญาวัชร แก้วศรี

2.7.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกจากบทกวีในเพลงที่ชื่อว่า ‘กล่อม’

๑ “คงมีเสียงเพลงให้มันช่วยซบกล่อม
สังขารในทุกลมันก็ยังคงถูกกัดกร่อน
ทิ้งภาพในเซลล์สมองถ้าเกินพอดีก็ตัดออก
ตอนนี้เธอต้องพักและรักตัวเองต้องหลับก่อน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ประวัติ ตะวันวาด วนวิทย์ และแนวทางของบทกวี

2.8.1 ประวัติ ตะวันวาด วนวิทย์ หรือชื่อเล่น ตั่ง จบการศึกษาด้านศิลปะการถ่ายภาพจากมหาวิทยาลัยมหิดล มีอาชีพเป็นผู้กำกับภาพในกองภาพยนตร์ อีกทั้งยังเป็นช่างภาพแนวสตรีท ที่มีผลงานแปลกตาและโดดเด่นจนเคยได้รับรางวัลระดับนานาชาติตั้งแต่เคยได้เล่าชีวิตไว้ในรายการ ป่าเต็ดทอล์ก ว่าเขาเติมโตที่เชียงใหม่ ในครอบครัวศิลปิน คุณแม่เป็นนักเขียน ชอบเขียนหนังสือ เจ้าของเรื่อง ถึงว้ายร้ายตัวน้อย ผลงานของ วลีลดา เพียงศิริ ที่ดัดแปลงมาเป็นภาพยนตร์เรื่อง รักแรกอุ้ม พ.ศ.2531 ขณะที่คุณพ่อ พิเชษฐ วนวิทย์ เป็นนักแปล และนักอ่านหนังสือคนหนึ่ง โดยชื่อ ตะวันวาด มาจากชื่อหนังสือ แวตตะวันวาดฟ้า ที่เป็นชื่อที่คุณแม่ของเขานั้นชอบเพราะดูโรแมนติก และตั้งชื่อลูกสาวอีกคนชื่อ ทะเลจันทร์

เจ้าตัวถูกขนานนามว่าเป็นขบถทางดนตรีก็เพราะความแปลกแหวกแนวของแนวดนตรีแร็ปที่ไม่คุ้นหู เพราะเป็นการทำเสียงตัวเองเป็น 2 เสียง นำมาอัดทับกันทำให้เหมือนเป็นการพูดคุยกันระหว่างคนสองคน แถมยังถูกมองว่าเนื้อเพลงเป็นเหมือนตลกร้ายที่มีทั้ง การจิกกัด สะท้อนสังคมไทย ซึ่งตอนนี้เจ้าตัวก็กลายเป็นชายหนุ่มที่สาว ๆ หมายปอง ในฐานะหนุ่มมากความสามารถและเป็นทายาทธุรกิจพันล้านไปเรียบร้อยแล้ว

รูปที่ 2.8.1 ตะวันวาด วนวิทย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกจากบทกวีในเพลงที่ชื่อว่า ‘Zombie Movie’

๑ “ฟังให้ดีฟังให้หมด

ในสิ่งที่จะพูด

ตอนนี้เราเหลืออยู่ 4 คน

กระสุนอีก 44 ลูก

ฝ่าดงขอมบี๊ไปสามแยก

จะเจออาคารสถานทูต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 ประวัติ บัญชา อ่อนดี และแนวทางของบทกวี

2.9.1 ประวัติ บัญชา อ่อนดี เกิดที่จังหวัดอุดรดิษฐ์ เป็นบุตรชายคนสุดท้องของจำนวนพี่น้อง 9 คน จบวิชาพลศึกษา เริ่มต้นจากงาน รักษาความปลอดภัย และ ครู ก่อนเข้ากรุงเทพฯ เป็นนักหนังสือพิมพ์จากสายข่าวกีฬา สู่บรรณาธิการ จากหนังสือพิมพ์ข่าวสดและปัจจุบันเป็นบรรณาธิการในเครือผู้จัดการ บัญชาเริ่มหัดแต่งกลอนตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากนั้นหันมาเขียนเรื่องสั้นต่อด้วยความเรียง นิยาย รวมทั้งเรียบเรียงนิยายจีนแปลอย่าง ฟงอวิ้น ควบคู่กับการงานอาชีพในฐานะ นักหนังสือพิมพ์

บัญชาไม่รู้สึกรู้ว่าตัวเองเป็นกวีแต่รู้สึกรู้ว่าตนเองนั้นเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ชอบอ่านหนังสือแล้วก็พอจะเขียนเรื่องแต่งหรือเขียนกลอนได้อยู่บ้างเท่านั้น งานเขียนพอจะมีปรากฏอยู่บ้างซึ่งว่าไปแล้วก็น้อยมากเมื่อเทียบกับพนักเขียนคนอื่น บัญชาไม่ได้เขียนร้อยกรองเป็นประจำสม่ำเสมอแต่ติดตามอ่านเป็นประจำ

แรงบันดาลใจและการกระตุ้นที่สร้างพลังในการเขียนบทกวีอย่างแรกคือการอ่าน อ่านมากก็อยากลองเขียนดูบ้าง อยากเขียนในสิ่งที่ตัวเองอยากเขียน อยากนำเสนอ อยากบอกเล่าในสิ่งที่เข้ามากระทบต่อความรู้สึก ต่อความทรงจำ ต่อความนึกคิดของตัวเองโดยไม่ตีกรอบว่าเรื่องนั้นจะเป็นแบบไหน ถ้าเรื่องดรามาก็นำเสนอออกมาเป็นดราม่า เป็นเรื่องตลกก็ตลก ที่ขึ้นชั้นก็เขียนไปตามนั้น มีข้อสำคัญคือเขียนด้วยอารมณ์ความรู้สึกชื่อ ๆ เขียนไปตามความเป็นจริงของหัวใจ บัญชาย้ำว่าเขาไม่ได้ปฏิเสธการเขียนบทกวีในยุคโซเชียลมีเดียเพียงแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับนวัตกรรมแบบนี้บัญชายังคงมีความรู้สึกดี ๆ กับการอ่านหรือเขียนงานแล้วส่งไปให้บรรณาธิการตัดสินเพื่อนำลงตีพิมพ์ในหน้ากระดาษ บัญชายังปรารถนาที่จะทำงานร่วมกับบรรณาธิการหรือเพื่อนพ้องน้องพี่ที่อ่านงานของเขาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วติติงเพื่อขัดเกลาให้งานชิ้นนั้น ๆ ดีขึ้น

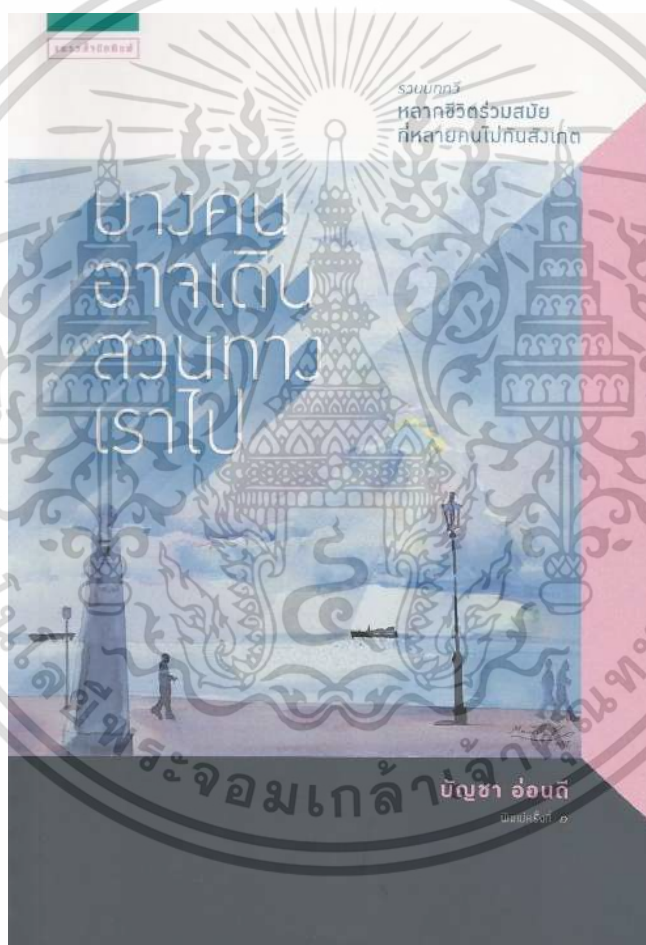

รูปที่ 2.9.1 บัญชา อ่อนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลือกบทกวีที่ชื่อว่า ‘ดวงดาวเท่าเทียม’ จากหนังสือ “บางคนอาจเดินสวนทางเราไป”

๑ “พอลสมิทพิศมรอยู่คอนโด
ห้องไมโตซื้อมานานหกล้านห้า
มีคลับहरुดูดาวหยาดบนดาดฟ้า
ริมฝั่งเจ้าพระยามหานคร”

รูปที่ 2.9.2 รูปหนังสือบางคนอาจเดินสวนทางเราไป

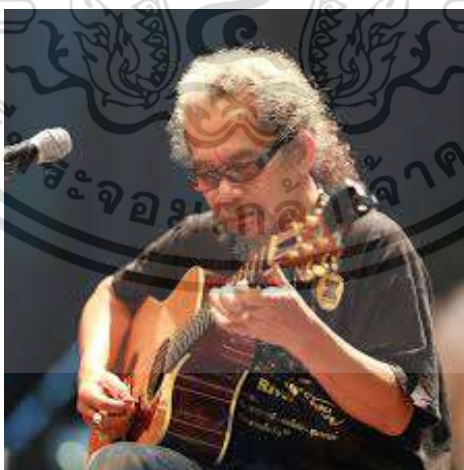
”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 ประวัติ สุรชัย จันทิมาธร และแนวทางของบทกวี

2.10.1 ประวัติ สุรชัย จันทิมาธร หรือที่รู้จักกันในชื่อของ หงา คาราวาน เขาเป็นนักร้องนำและหนึ่งในผู้ก่อตั้งวงคาราวาน สุรชัยเป็นนักแต่งเพลงชั้นนำคนหนึ่งของวงการเพลงไทย ผู้คนในวงการเพลงเพื่อชีวิตมักเรียกเขาอย่างนับถือว่า น้าหงา หรือ พี่หงา และได้รับการยกย่องให้เป็น อาจารย์ใหญ่แห่งวงการเพลงเพื่อชีวิต

สุรชัยเกิดที่ตำบลธาตุ อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2491 ในครอบครัวชาวไทยเชื้อสายเขมร เป็นบุตรชายคนที่ 4 ของนายยุทธและนางเล็ก จันทิมาธร มีชื่อเล่นว่า หงา ซึ่งเป็นภาษาเขมรมีความหมายถึง เด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ ที่น่ารัก บิดารับราชการเป็นครูใหญ่โรงเรียนรัตนบุรี ดังนั้นจึงเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของสุรชัยมาตั้งแต่เด็ก ๆ และเมื่อโตขึ้นมาได้เข้ากรุงเทพฯ เพื่อเรียนต่อในด้านศิลปะที่วิทยาลัยช่างศิลป์และได้รู้จักกับนักคิดนักเขียนคนอื่น ๆ ที่ต่อมาได้กลายมาเป็นนักเขียนชั้นนำคนอื่น ๆ ของประเทศ เช่น สุวรรณี สุคนธา, สุจิตต์ วงษ์เทศ เป็นต้น ซึ่งการเป็นนักเขียนของสุรชัยเริ่มต้นขึ้นที่นี่หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลา สุรชัยและพรรคพวกบางส่วนได้หลบหนีเข้าป่าไปอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย แรกเช่นนักศึกษาและปัญญาชนคนอื่น ๆ โดยที่สุรชัยทำหน้าที่คอยให้ความบันเทิง ร้องเพลง โดยมีชื่อจัดตั้งว่า สหายพันดา เมื่อสถานการณ์ทางการเมืองสงบลง สุรชัยและพรรคพวกก็ได้เดินทางออกจากป่า และได้แต่งเพลงซึ่งเป็นเพลงอมตะของคาราวานและสุรชัย บอกเล่าถึงสภาพจิตใจที่ออกจากป่ามาสู่เมือง คือเพลง คีนรั้ง ซึ่งเป็นเพลงที่แต่งก่อนขึ้นแสดงดนตรีเพื่อการกุศลของยูนิเซฟ โดยใช้เวลาแต่งเพียง 5 นาที แต่ได้ชื่อว่าเป็นเพลงที่ประสบความสำเร็จสูงสุดเพลงหนึ่งเลยก็ว่าได้

รูปที่ 2.10.1 สุรชัย จันทิมาธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.2 บทกวีที่เป็นแนวทาง เลื่อกบทกวีที่มีความว่า

๑ “คนถูกยิงเลือดโชกเขาโบกธงชาติ
เลือดแดงสาดแผ่นพื้นเพราะปืนไฟ
เลือดเขาร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นคนไทย
ทั้งหัวใจก็รักชาติร้อยเปอร์เซ็นต์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

3.1 การเขียนอักษรวิจิตร

ในการเรียนรู้วิธีเขียนอักษรวิจิตร ศิลปินจะต้องทำความเข้าใจกับทักษะพื้นฐานการคัดลายมือแบบ ตะวันตก นั่นคือการควบคุมน้ำหนักเส้น ความหนาบาง ที่ทำผู้อ่านรู้สึกสบายตา เห็นความลื่นไหล และมี รูปแบบแปดลวดลาย ซึ่งแปดลักษณะลายมือเขียนของชาวยุโรปมานานแล้วจากการใช้ปากกาที่มีหัวกว้างและ แบน ลักษณะของหัวปากกาที่กว้างและแบนราบนี้ทำให้หัวปากกาสามารถสร้างเส้นที่ “หนาและบาง” ที่โดดเด่นแตกต่างกันเมื่อเคลื่อนผืนผิวสัมผัส (เช่นกระดาษ) และผลลัพธ์นี้ไปสิ่งที่ทำให้ตัวอักษรวิจิตรดูสวยงาม เป็นศิลปะ (Beckett, 2022)

ทักษะหลักที่ต้องคำนึงในการเขียนอักษรวิจิตร คือการควบคุมหัวปากกา (Beckett, 2022) มีสาม ประการคือ

3.1.1 รักษาความเอียงให้คงที่

ให้ถือปากกาในมุมที่ไม่เปลี่ยนแปลง สำหรับตัวอักษรส่วนใหญ่จะต้องจับปากกาโดยให้ปลายปากกาชี้ไปทางซ้ายตามแนวทแยงมุมจากตนเองไปทางซ้าย ที่ประมาณ 30-60 องศา ซึ่งแตกต่างกันตามแต่จะเขียน ตัวอักษรอะไร หัวปากกาไม่ควรหมุนในขณะที่กำลังลากเส้นตรงและเส้นโค้ง หัวปากกาควรชี้ไปในทิศทางเดียวกันเสมอเหมือนเดียวกับเข็มทิศ ไม่ควรปากกาและมือจะกำลังลากเส้นอะไรก็ตาม สิ่งนี้ทำให้ตัวอักษรมีความ สม่ำเสมอ นี่คือพื้นฐานของการเขียนรูปแบบอักษรวิจิตร

3.1.2 อย่าดัน

ไหลต้อย ๆ ลากปลายปากกาไปบนกระดาษ เคลื่อนไปทางด้นหลังหรือด้นขงจากทิศทางที่หัวปากกาชี้ ใช้แรงกดเพียงเล็กน้อยและให้มือแทบจะไม่แตะกระดาษ พยายามอย่าทิ้งมือ ข้อมือ ปลายแขน หรือข้อศอกอย่างหนัก หากกดปลายปากกาแรงเกินไป อาจทำให้หัวปากกาเสียหายและเขียนได้ไม่ดี หากคุณดันหัวปากกา “ไปข้างหน้า” ออกจากตัว หัวปากกาจะเจาะเข้าไปในกระดาษ เกิดเป๋หลุมหรือกอนหมึก ซึ่งจะทำให้งานเสียหายและทำลายหัวปากกาด้วย ผู้เริ่มต้นมักจะวางแขนอย่างหนัก ทำให้เกิดแรงกดดันที่ทำให้ตัวอักษรดูแข็งและไม่เรียบร้อย

3.1.3 ลากเส้นให้ขนานและโค้ง

วาดเส้นแนวตั้ง แนวนอน หรือแนวทแยงขนานกัน หากต้องการเรียนรู้วิธีเขียนอักษรวิจิตรแบบต่าง ๆ ผู้ฝึกจำเป็นต้องเรียนรู้อักษรวิจิตรทั้งสามแบบ ได้แก่ Gothic, Italic, Roman

3.2 อักษรวิจิตรในอารยธรรมตะวันตก

ในวัฒนธรรมตะวันตก คำว่า Calligraphy หรือการเขียนอักษรวิจิตร เพิ่งถูกใช้ใน ช่วงปี ค.ศ. 1600 หรือในยุคที่เครื่องพิมพ์ยุคแรกถูกประดิษฐ์ขึ้น ถ้าหากมองจดหมายโบราณหรือคัมภีร์ไบเบิลที่เขียนด้วยมือจากมุมมองของคนในยุคปัจจุบัน อาจคิดว่าการเขียนจดหมายของคนสมัยก่อนที่ใช้ปากกาขนนกจุ่มหมึกแล้วเขียน นั้นมันก็คือการเขียนอักษรวิจิตร แต่สาเหตุที่คนสมัยนั้นไม่เรียกวรรอักษรวิจิตร นั้นเป็นเพราะมันคือการเขียนแบบปกติทั่วไปของคนในยุคนั้น ในขณะที่การเขียนคัมภีร์ไบเบิลด้วยมือโดยอาลักษณ์ของโบสถ์คัมภีร์ไบเบิลแต่ละหน้ามีความวิจิตรสวยงาม อาลักษณ์เขียนด้วยลายมือที่สวยกว่าการเขียนปกติ ใช้สีสัน ตกแต่งด้วยสัญลักษณ์และภาพวาดที่ใ้หอมนนสนหรือไม่มีกรแบ่งแยะกรนนี่คือการเขียนหนังสือแบบธรรมดาหรือการเอกสารนเป็นเอกสารที่สงวนไว้ส่วกับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นาไปเซประะเขียนดานการคาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนอักษรวิจิตร อาลักษณ์คือแรงงานสำคัญในการผลิตหนังสือที่เขียนดขยมือในยุคนั้น จนกระทั่งเครื่องพิมพ์ เครื่องแรกถูกประดิษฐ์ขึ้นมา ทำให้การพิมพ์หนังสือทำได้รวดเร็ว จำนวนมาก และมีราคาที่ถูกลง คัมภีร์ไบเบิล ที่ถูกพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ไม่มีการเขียนที่ผิดพลาด เหมือนกันทุกเล่ม ที่สำคัญคือตัวอักษรจากการเรียงพิมพ์ อ่านง่ายกว่าตัวอักษรจากการเขียนด้วยลายมือ ทักษะการเขียนหนังสือด้วยมือของอาลักษณ์จึงถูกลด ความสำคัญลง เพราะถูกทำลายจากเทคโนโลยีการพิมพ์ในสมัยนั้น อาลักษณ์จึงจำเป็นต้องสร้างคุณค่าใหม่ สหรับการเขียนดขยลายมือ หนังสือที่เขียนดขยลายมือกลายเป็นของสะสมที่มีคุณค่าเพราะผลิตได้จำนวนน้อย และต้องใช้ทักษะการเขียนให้สวยงามซึ่งต้องฝึกฝนอย่างยาวนาน ทำให้การเขียนตัวอักษรด้วยลายมือเป็นการ ออกแบบประดับตกแต่งหรือการนำเสนอ ทำให้เอกสารที่เขียนด้วยลายมือ เช่น พิณัยกรรม ประกาศนียบัตร หรือบัตรเชิญ เกิดมีคุณค่าและความหมายสำคัญขึ้นมา สามารถป้องกันการลอกเลียนหรือทำซ้ำได้ ที่สำคัญคือ การทำให้การเขียนด้วยลายมือที่สวยงามมีคุณค่าทางศิลปะ ทำให้คำว่าเขียนอักษรวิจิตรถูกกำหนดขึ้นมา เพื่อแบ่งแยกจากการเขียนทั่วไปและการพิมพ์ (Beckett, 2022)

รูปที่ 3.2 Manuscript หรือหนังสือที่เขียนด้วยมือ

3.3 อักษรวิจิตรของอิสลาม

อักษรวิจิตรของภาษาอาหรับเป็นรูปแบบของศิลปะอีกรูปแบบหนึ่งที่มีคุณค่าและเชื่อมโยงกับอารยธรรมของชาวอาหรับในสาขาต่าง ๆ เช่น ศาสนา ศิลปะ สถาปัตยกรรม การศึกษา และงานฝีมือ ศิลปะที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของอาหรับ การพัฒนาของอักษรวิจิตรแบบอิสลามมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับคัมภีร์กุรอาน บทและข้อความที่ตัดตอนมาจากอัลกุรอานเป็นข้อความทั่วไปและเป็นสากลซึ่งมีพื้นฐานมาจากอักษรวิจิตรของอิสลาม รูปภาพของคนและสัตว์จะไม่มีปรากฏอยู่ในคัมภีร์หรือศิลปะของศาสนาอิสลาม เพื่อหลีกเลี่ยงการบูชารูปเคารพซึ่งเป็นข้อห้ามในศาสนาอิสลาม แต่ศิลปินจะหลีกเลี่ยงข้อห้ามเหล่านี้ด้วยการออกแบบลายเส้นเล็ก ๆ ในการเขียนหนังสือเพื่อสร้างภาพ การเขียนอักษรวิจิตรแบบอิสลามถูกมองว่าเป็นเอกลักษณ์ที่สง่างามและมีความหมายลึกซึ้งในเชิงจิตวิญญาณ เมื่อผู้เขียนเขียนหนังสือเหล่านี้ พวกเขาจะคิดถึงพระเจ้าและต้องการให้คำอธิษฐานเพื่อให้งานของพวกเขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้คุณค่าว่าเป็นงานศิลปะ ถือว่าเป็นการทำความดีทางศีลธรรม มีสุภาชิตอาหรับโบราณกล่าวว่า "ความบริสุทธิ์ของการเขียนคือความบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณ" ๒๗ การสนับสนุนในประเด็นนี้ (Lyons, 2011) เนื่องจากศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่มีการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางและมีคนนับถือเป็นจำนวนมาก ทำให้รูปแบบศิลปะการเขียนอักษรวิจิตรแบบอิสลามก็มีความแตกต่างกันไปด้วย ตามภาษา พื้นที่ อารยธรรม และช่วงเวลา

รูปที่ 3.3 อักษรวิจิตรอิสลาม

3.4 การศึกษาเทคนิคการสื่อสารอารมณ์ผ่านตัวอักษรวิจิตร

การสื่อสารของอารมณ์ผ่านตัวอักษรนั้นเกิดขึ้นจาก การวางองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนไหวของเส้น อุปกรณ์ที่ใช้เพื่อทำให้เกิดพื้นผิว องค์ประกอบโดยรวมเหล่านี้จะช่วยสื่อสารอารมณ์จากบทกวีผ่านการวิเคราะห์การสร้างตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1 ทีแปรง

การเขียนแบบทีแปรงจะทำดโดยการควบคุมน้ำหนักมือให้ความหนักขึ้นเล็กน้อยเพื่อสร้างรอยแปรงให้ชัดเจนมากขึ้น ใช้เนื้อสีที่หนา และเพิ่มพื้นผิวภายในงานโดยการสลัดสีเล็กน้อย

รูปที่ 3.4.1 เทคนิคการเขียนด้วยทีแปรง ก

รูปที่ 3.4.1 เทคนิคการเขียนด้วยทีแปรง ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 ปากกาคอแรง

เรียกว่าเป็นปากกาที่เก่าแก่ที่สุดเลยก็ว่าได้ ปากกาคอแรงจะมีหัวเป็นโลหะผ่ากลางปลายแหลม และมีร่องให้น้ำหมึกติดปากกาแหลม ใช้งานคู่กับหมึกขวด ซึ่งเวลาใช้งานจะต้องจุ่มหมึกก่อนการเขียน เมื่อมีปลายปากกาที่แหลมนั้น จึงสามารถเขียนออกมาได้มีเส้นอารมณ์ที่หลากหลาย

รูปที่ 3.4.2 เทคนิคการเขียนด้วยปากกาคอแรง ก

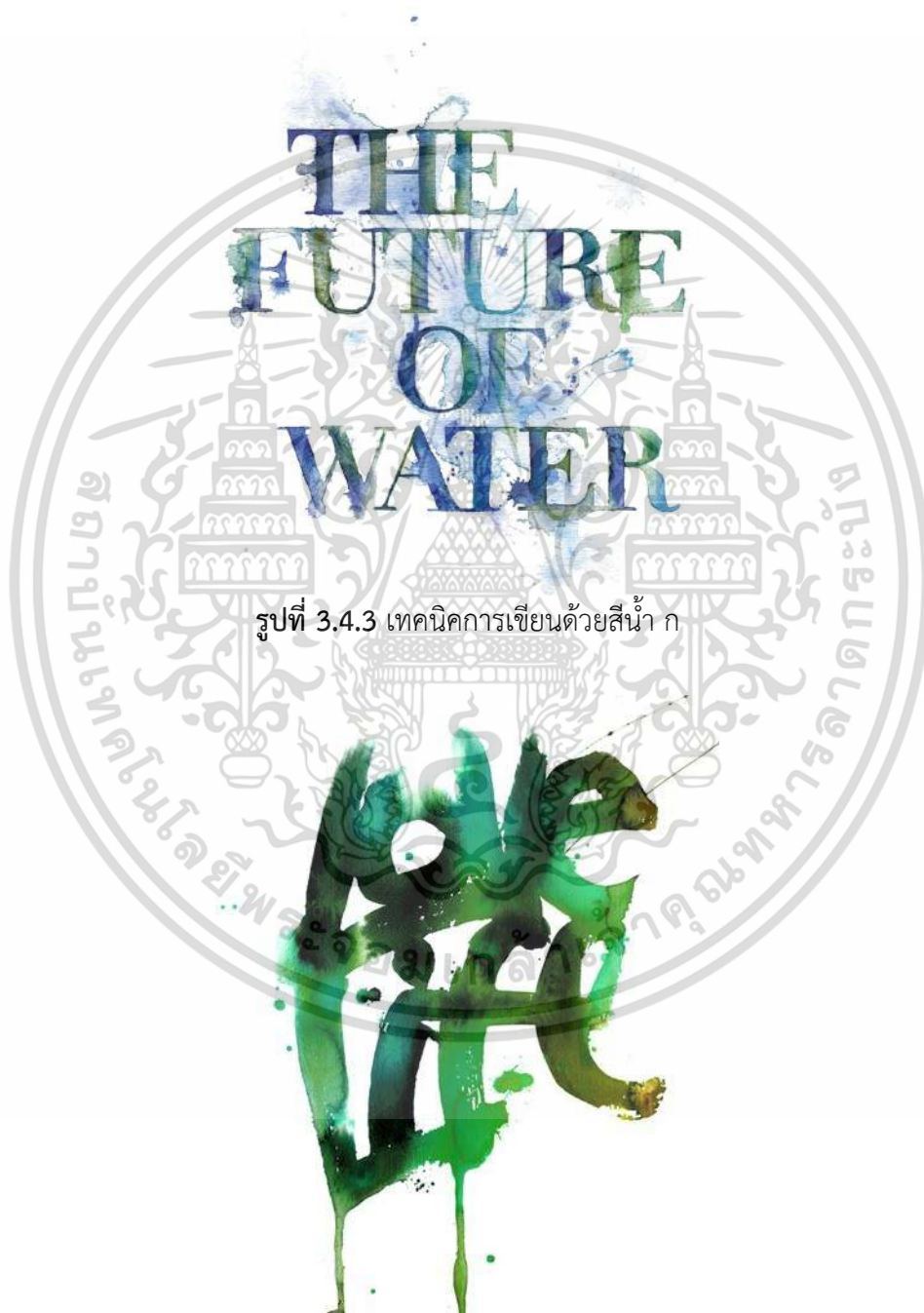

รูปที่ 3.4.2 เทคนิคการเขียนด้วยปากกาคอแรง ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 สีน้ำ

การวาดลายเส้นที่ลื่นไหลและพื้นผิวของภาพวาดสีน้ำสร้างความรู้สึกฟุ้งฝัน มีลักษณะสามารถผสมได้ง่ายและสร้างสีที่โปร่งแสงที่เหมาะสมกับการสร้างชั้นสีจากการทับกันเพื่อให้เกิดการไล่สีได้

รูปที่ 3.4.3 เทคนิคการเขียนด้วยสีน้ำ ก

รูปที่ 3.4.3 เทคนิคการเขียนด้วยสีน้ำ ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.4 แอร์บรัช

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ลมอัดเพื่อทำให้เป็นละอองและพ่นของเหลวลงบนพื้นผิว ซึ่งมีลักษณะคล้ายปากกาที่มีถั่วหรือถังขนาดเล็กเป็นที่บรรจุสีหรือหมึกไว้ที่ด้านในได้ สามารถพ่นเนื้อสีออกมาได้ละเอียด เรียบเนียน และสามารถควบคุมรัศมีการพ่นและความหนาแน่นของชั้นสีได้

รูปที่ 3.4.4 เทคนิคการเขียนด้วยแอร์บรัช ก

รูปที่ 3.4.4 เทคนิคการเขียนด้วยแอร์บรัช ข

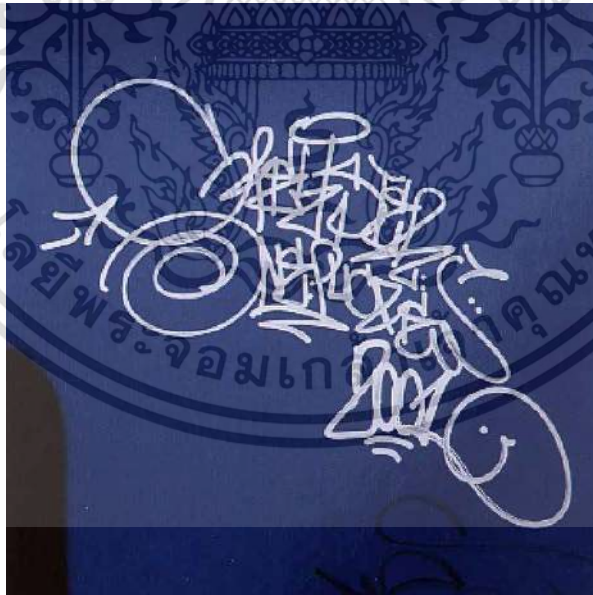
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.5 มาร์คเกอร์กราฟิตี้

มีลักษณะง่ายต่อการใช้งาน ลักษณะเป็นมาร์คเกอร์มีตัวเลือกหลากหลายสี รวมถึงสีนีออนที่ช่วยเพิ่มลักษณะเด่นของตัวอักษรที่ถูกสร้างขึ้น

รูปที่ 3.4.5 เทคนิคการเขียนด้วยมาร์คเกอร์กราฟิตี้ ก

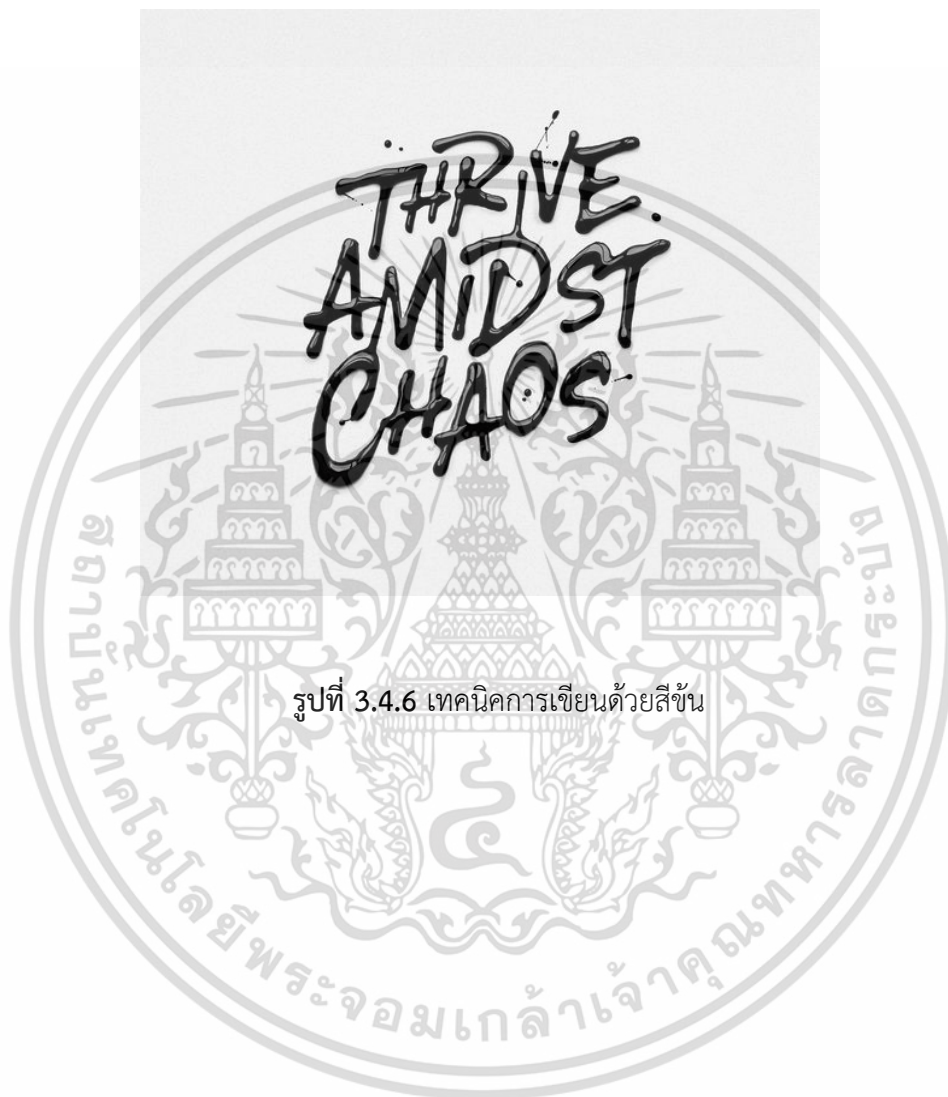

รูปที่ 3.4.5 เทคนิคการเขียนด้วยมาร์คเกอร์กราฟิตี้ ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.6 กาว หรือสีชั้น

มีลักษณะเฉพาะที่ความหนืด สามารถนำมาสร้างตัวอักษรให้เกิดพื้นผิวและความรู้สึกไหลเยิ้ม สามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดตัวอักษรรูปแบบ Condensed

รูปที่ 3.4.6 เทคนิคการเขียนด้วยสีชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิธีการดำเนินงาน

ผู้จัดทำได้ศึกษาประวัติชีวิตของกวีถึงแหล่งกำเนิด สภาพแวดล้อมที่กวีเติบโต จวบจนสภาพความเปลี่ยนแปลงของครอบครัวและบริบทต่าง ๆ ควบคู่กับศึกษาบทกวีที่ผู้จัดทำเลือกมาทำความเข้าใจในช่วงเวลาที่กวีแต่งว่าเกิดขึ้นช่วงเวลาใด และสถานการณ์ช่วงเวลาเหล่านั้นเกิดสิ่งใดขึ้น ไม่ว่าจะเป็ในเรื่องของบริบทของการเมืองหรือสถานการณ์สากลำบากของตัวกวีเอง เพื่อออกแบบตัวอักษรประดิษฐ์ไทยโดยมุ่งเน้นในเรื่องของการถ่ายทอดสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกเหล่านั้นที่ตัวกวีต้องการสื่อสาร

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

4.1.1 ทางกายภาพ

1. บุคคลทั่วไป ทุกเพศทุกวัย
2. อ่านหนังสือออก เขียนหนังสือได้

4.1.2 ทางจิตภาพ

1. รักในการอ่าน หรือมีความสนใจในการอ่านหนังสือ
2. มีความสนใจในวรรณศิลป์ บทกวี กวีนิพนธ์
3. เปิดกว้างทางความคิด

4.2 วิธีการเก็บข้อมูล

หนังสือกวีนิพนธ์จากห้องสมุด KMITL Lifelong Learning Center

4.3 ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาประวัติชีวิตความเป็นมาของกวี 10 คน ความคิดของกวี วิธีชีวิตความเปลี่ยนแปลงทำความเข้าใจบริบทวิเคราะห์ตีความบทกวีของทั้ง 10 ท่าน สังเคราะห์ผลงานออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยโดยมุ่งเน้นเรื่องการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกของบทกวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ขอบเขตของชิ้นงาน

4.4.1 หนังสือกวีนิพนธ์ ขนาด A3 28 หน้า จำนวน 1 เล่ม

4.4.2 ออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยจากบทกวี จำนวน 10 บทพิมพ์ลงสื่อ 1 ตัว

4.4.3 พิมพ์ลงสื่อ 1 ตัว

4.4.4 พิมพ์ลงกระดาษ 1 ผืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 แนวทางการออกแบบ

4.5.1 แนวทางที่ 1: จิระนันท์ พิตรปรีชา

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของจิระนันท์ต้องการอารมณ์ความเป็นผู้หญิงมีความอ่อนช้อยอ่อนหวานอยู่เหมือนดอกไม้ แต่มีอารมณ์สวามแข็งแกร่งแฝงเหมือนเหล็กอยู่ด้วย

รูปที่ 4.5.1 แนวทางการออกแบบ จิระนันท์ พิตรปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.2 แนวทางที่ 2: ไพวรินทร์ ขาวงาม

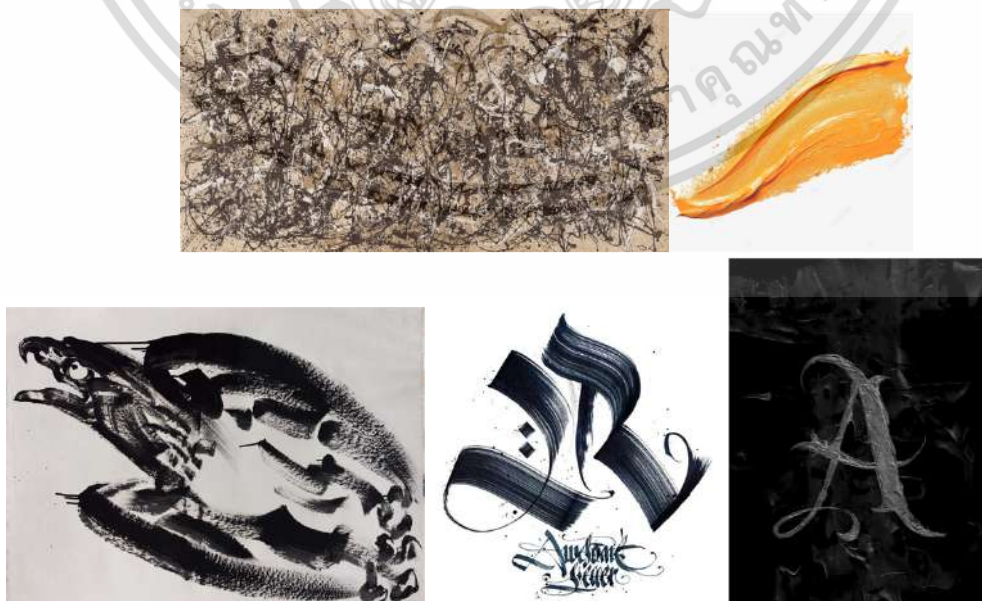
การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ไพวรินทร์ ขาวงาม จะมีเรื่องของ การตัดไม้ทำลายป่า ความสูญเสีย โศกเศร้า ความตายของต้นไม้และธรรมชาติ ความมัวหมองของอารมณ์ที่สิ้นหวัง

รูปที่ 4.5.2 แนวทางการออกแบบ ไพวรินทร์ ขาวงาม

4.5.3 แนวทางที่ 3: อังคาร กัลยาณพงศ์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ อังคาร กัลยาณพงศ์ ให้อารมณ์ความรู้สึกโกรธเกรี้ยว รุนแรงหยาบคาย มีสีสันของความเป็นศิลปะการสเก็ตลีลา ผีแปร่งต่าง ๆ

รูปที่ 4.5.3 แนวทางการออกแบบ อังคาร กัลยาณพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ใต้เห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.4 แนวทางที่ 4: เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์สะท้อนอารมณ์ถึงความพุ่งฝืนการคิดถึงทุ่งนาบ้านเกิดมีความเป็นชนบท ความเป็นธรรมชาติแสงแดดฉายลงมาตัดทาทิวทุ่ง

รูปที่ 4.5.4 แนวทางการออกแบบ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

4.5.5 แนวทางที่ 5: ทศพล หิมพานต์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ทศพล หิมพานต์สะท้อนอารมณ์สวามรู่สึกของชนบท ความเป็นไทยเก่า งานบวชงานบุญตามต่างจังหวัด

รูปที่ 4.5.5 แนวทางการออกแบบ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.6 แนวทางที่ 6: โรสนี นูรฟารีดา

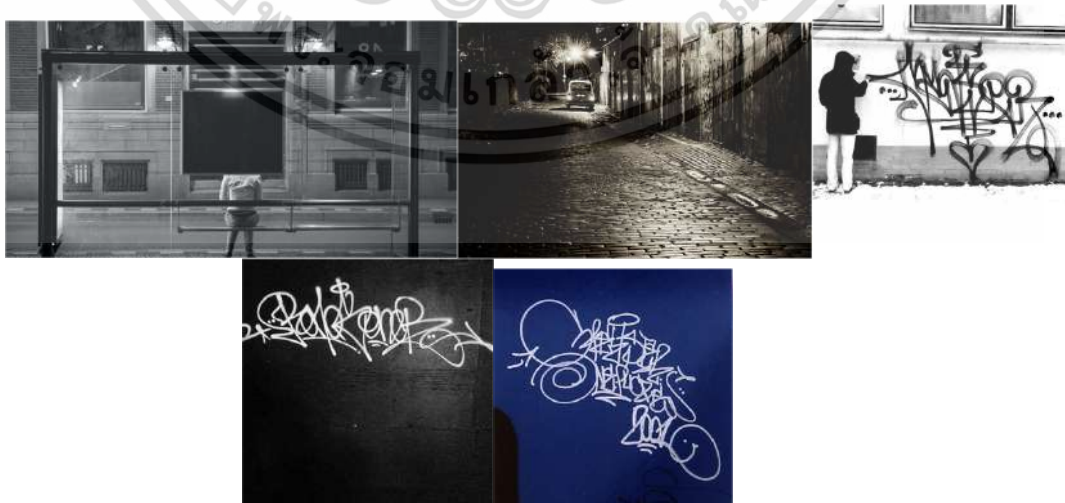
การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ โรสนี นูรฟารีดา ให้อารมณ์ความรู้สึกความเป็นผู้หญิงในสงคราม มีความอ่อนแอในเรื่องความอ่อนช้อยกับความรุนแรงของสงคราม ตัวอักษรเป็นอารบิก

รูปที่ 4.5.6 แนวทางการออกแบบ โรสนี นูรฟารีดา

4.5.7 แนวทางที่ 7: ปรัชญาวัชร แก้วศรี

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี มีความเป็นกราฟฟิตี้ให้ความรู้สึกอีตัตในคืนที่ว่างเปล่าเปลี่ยวเหงา

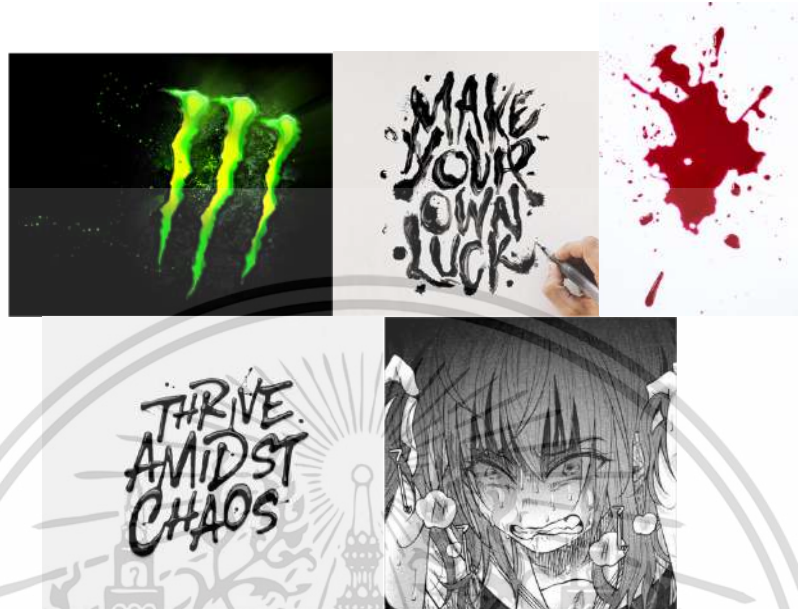

รูปที่ 4.5.7 แนวทางการออกแบบ ปรัชญาวัชร แก้วศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.8 แนวทางที่ 8: ตะวันวาด วรวิทย์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี ไทอารมณศวามรู้สึกตื่นตระหนกหวาดกลัว

รูปที่ 4.5.8 แนวทางการออกแบบ ตะวันวาด วรวิทย์

4.5.9 แนวทางที่ 9: บัญชา อ่อนดี

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ บัญชา อ่อนดี ไทอารมณศวามรู้สึกโรแมนติกแบบฉบับชาวบ้านรากหญ้า ตัวอักษรสไตล์นิตยสารรักเก่า ความเป็นไทยเก่าชนบท

รูปที่ 4.5.9 แนวทางการออกแบบ บัญชา อ่อนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.10 แนวทางที่ 10: สุรชัย จันทิมาธร

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ สุรชัย จันทิมาธร ไหอารมณศวามรฐีกโกรธแคนรุนแรง
อัคอันของผู้ประท้วง มีความหดหู่ผสมรวมอยู่ด้วย

รูปที่ 4.5.10 แนวทางการออกแบบ สุรชัย จันทิมาธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การดำเนินการออกแบบ

5.1 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ จิระนันท์ พิตรปรีชา

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของจิระนันท์ต้องการอารมณ์สวามเป็นผีหญิงมีความอ่อน
ช้อยอ่อนหวานอยู่เหมือนดอกไม้ แต่มีอารมณ์สวามแข็งแกร่งแฝงเหมือนเหล็กอยู่ด้วย

รูปที่ 5.1 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ จิระนันท์ พิตรปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ไพวรินทร์ ขาวงาม

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ไพวรินทร์ ขาวงาม จะมีเรื่องของการตัดไม้ทำลายป่า ความสูญเสียโคกเค็ร่า ความตายของต้นไม้และธรรมชาติ ความมัวหมองของอารมณ์ที่สิ้นหวัง

รูปที่ 5.2 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ไพวรินทร์ ขาวงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ อังคาร กัลยาณพงศ์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ อังคาร กัลยาณพงศ์ ไทอารมณศวามรู้สึกริกรรเก็รยว รุณรรงหยาบคย มีสีสันของความเป็นศิลปะการสะบัดสี ฝี่แปรงต่ง ฤ

รูปที่ 5.3 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ อังคาร กัลยาณพงศ์

สรุปการเลือกแบบ ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ 2 มาพัฒนาต่อ เนื่องจากจังหวะที่ลงตัวเอียงลงมา ไท ความรู้สึกเคลื่อนไหวให้อารมณ์ขณะหวัดแปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์สะท้อนอารมณ์ถึงความฟูมฟักการคิดถึงทุ่งนาบ้านเกิดมีความเป็นชนบท ความเป็นธรรมชาติแสงแดดฉายลงมาตัดทาทิวทุ่ง

รูปที่ 5.4 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ทศพล หิมพานต์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ทศพล หิมพานต์จะมีอารมณ์สวามรฐ์ของชนบท มีความเป็นไทยเก่า งานบวชงานบุญตามต่างจังหวัด

รูปที่ 5.5 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

สรุปการเลือกแบบ ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ 1 มาพัฒนาต่อ เนื่องจากมีลักษณะการจัดวางที่น่าสนใจ และการจัดวางแตกต่างกับกวีท่านอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ โรสณี นูรฟารีดา

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ โรสณี นูรฟารีดา ให้อารมณ์ความรู้สึกความเปี่ยมหญิงในสงคราม มีความอ่อนแอ้งในเรื่องความอ่อนช้อยกับความรุนแรงของสงคราม ตัวอักษรเป็นอารบิก

รูปที่ 5.6 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ โรสณี นูรฟารีดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี มีความเป็นกราฟิตี้ให้ความรู้สึก อึดอัดในคืนที่ว่างเปล่าเปลี่ยวเหงา

รูปที่ 5.7 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.8 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ตะวันวาด วนวิทย์

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ ปรัชญาวัชร แก้วศรี ไหฮารมณพวามรู้สีกตีนตระหนก
หวาดกลัว ซอมบี้ปีศาจ

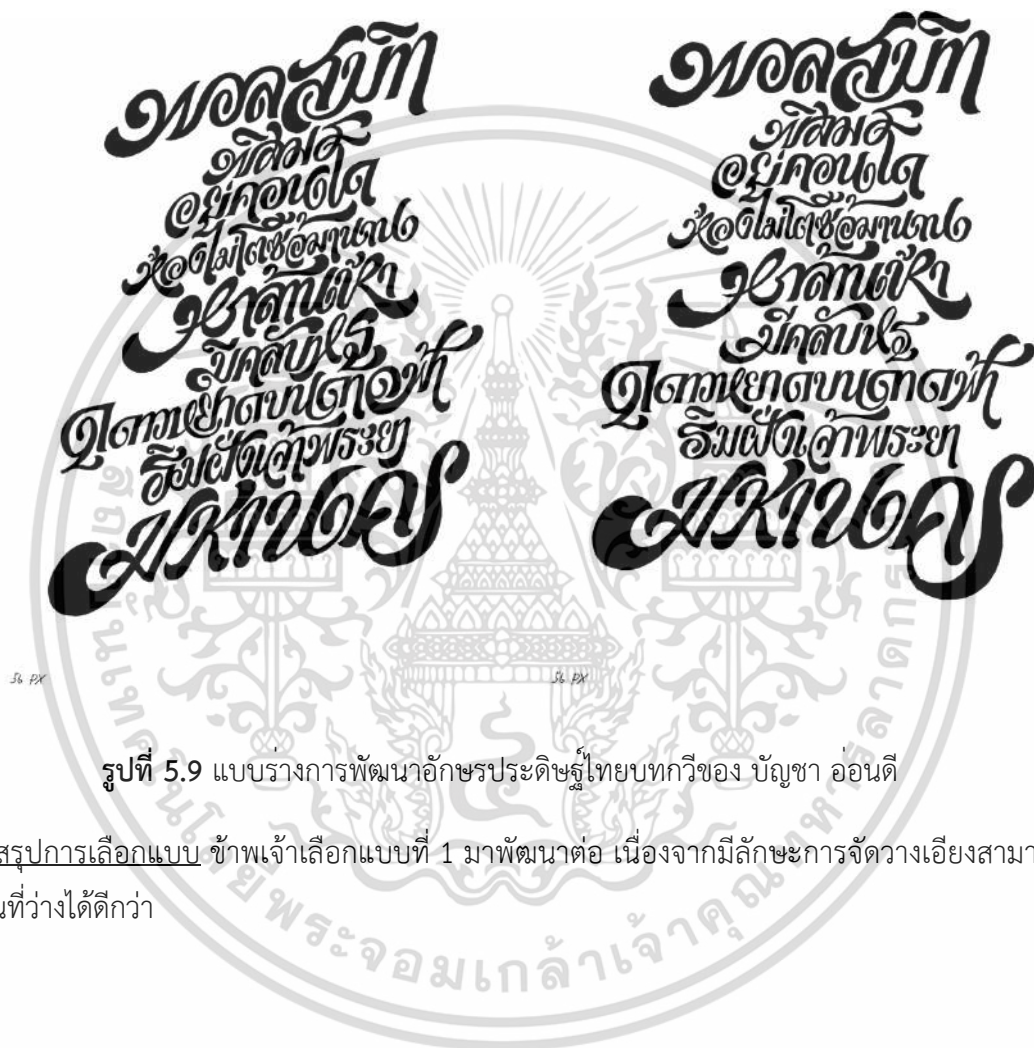
รูปที่ 5.8 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ตะวันวาด วนวิทย์

สรุปการเลือกแบบ ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ 2 มาพัฒนาต่อ เนื่องจากมีลักษณะการจัดวางที่น่าสนใจกว
และไหฮารมณพวามรู้สีกเคลื่อนไหว มีความหนาบางดูสนุกกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.9 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ บัญชา อ่อนดี

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ บัญชา อ่อนดี ไทอารมณศวามรฐีกโรแมนติกแบบฉบับ ชาวบ้านรากหญ้า ตัวอักษรสไตล์นิตยสารรักเก่า ความเป็นไทยเก่าชนบท

รูปที่ 5.9 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ บัญชา อ่อนดี

สรุปการเลือกแบบ ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ 1 มาพัฒนาต่อ เนื่องจากมีลักษณะการจัดวางเอียงสามารถลด ปัญหาพื้นที่ว่างได้ดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.10 การพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ ของ สุรชัย จันทิมาธร

การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยในบทกวีของ สุรชัย จันทิมาธร ในอารมณ์สวามรุธีกโธธแคนรุนแรง อดอันของผู้ประท้วง มีความหดหู่ผสมรวมอยู่ด้วย

รูปที่ 5.10 แบบร่างการพัฒนาอักษรประดิษฐ์ไทยบทกวีของ สุรชัย จันทิมาธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.11 หน้าปก

ชื่อหนังสือเกิดขึ้นมาจากการนำคำบางส่วนในบทกวีของทั้งสิบท่านมาจัดเรียง แต่งเติมเป็นกลอน

5.11 แบบร่างหน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6
ผลงานสำเร็จ

6.1 หน้าปก

รูปที่ 6.1 หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 อักษรประดิษฐ์ไทยบท จิระนันท์ พิตรปรีชา

รูปที่ 6.2 อักษรประดิษฐ์ไทยบท จิระนันท์ พิตรปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 หน้าขาว จิระนันท์ พิตรปรีชา

รูปที่ 6.3 หน้าขาว จิระนันท์ พิตรปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ไพวรินทร์ ขาวงาม

รูปที่ 6.4 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ไพวรินทร์ ขาวงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 หน้าขวา ไพวรินทร์ ขาวงาม

ไพวรินทร์ ขาวงาม

เกิดเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2504
 เจ้าของรางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2538
 ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์
 ประจำปี 2558

**โค่นต้นไม้ป่าสักก็คัตัน
 จะเก็บผลอีกก็ผลจึงจะจบ
 จะถากเปลือกอีกก็เปลือกจึงจะพบ
 ไม่เป็นศพในป่าช้าทะเลทราย**

นายไพวรินทร์ ขาวงาม เป็นชื่อและสกุลจริงของนักเขียนชื่อดัง เป็นชาวบ้านสาทร่าย อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด แม้จะไม่ได้รับรางวัลซีไรต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่เขาเองไม่ได้เขียนหาความร่ำ โดยเฉพาะการอ่านหนังสือ จนได้เข้าไปทำงานในแวดวงหนังสือ ประจำกองบรรณาธิการหนังสือชื่อดังทั่วฟ้าเมืองไทย ก่อนจะมีผลงานดังดังออกมาให้มิถุนายนได้ชื่นชมหลายเล่ม และจากผลงานที่โดดเด่นของเขาเองทำให้เขาได้รับรางวัลซีไรต์ ประจำปี 2538 และได้รับรางวัลซีไรต์สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี 2558 สาขาวิชาภาษาไทย ให้ในปีพุทธศักราช 2548

โดยผลงานของเขานับว่ามีมากมาย ทั้งบทกวี ความเรียง เรื่องสั้น และบทเพลง โดยเฉพาะในปี 2528 รวมเล่มบทกวี "สี่นิ้วมัจจุ" ก็เข้าไปอยู่ในใจของใครหลายคน รวมไปถึง รวมเล่มบทกวี "คำใดจะเอ๋ยได้ตั้งใจ" ในปี 2528 และ "ศตวรรษ" ในปี 2532 ซึ่งเป็นรวมเล่มบทกวีอีกเล่มหนึ่งที่หลายคนชื่นชอบ และคาดว่าน่าจะได้รับรางวัลซีไรต์ ซึ่งเข้าไปชิงชัยกับนักเขียนชื่อดังจากนั้นในปี 2538 รวมเล่มบทกวี "มีก้านกล้วย" ก็เกิดขึ้นและได้รับการยกย่องให้เป็นวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือรางวัลซีไรต์ ในปีเดียวกัน นอกจากผลงานด้านบทกวีแล้ว ไพวรินทร์ ยังมีผลงานด้านความเรียง และ เรื่องสั้นออกมาให้ได้อ่านกันและมีผลงานบางเล่มที่มีการนำไปแปลและพิมพ์เผยแพร่ทั้งภาษาไทยต่างประเทศอีกด้วย และผลงานการแต่งเพลงของเขาไม่ได้หายไปจากการเขียนบทกวี โดยมีหลายเพลงที่มีชื่อเสียงทั้งเพื่อชีวิต และถูกนำมาเอาไปใช้ขับร้องและได้รับรางวัลจากหลายเวที

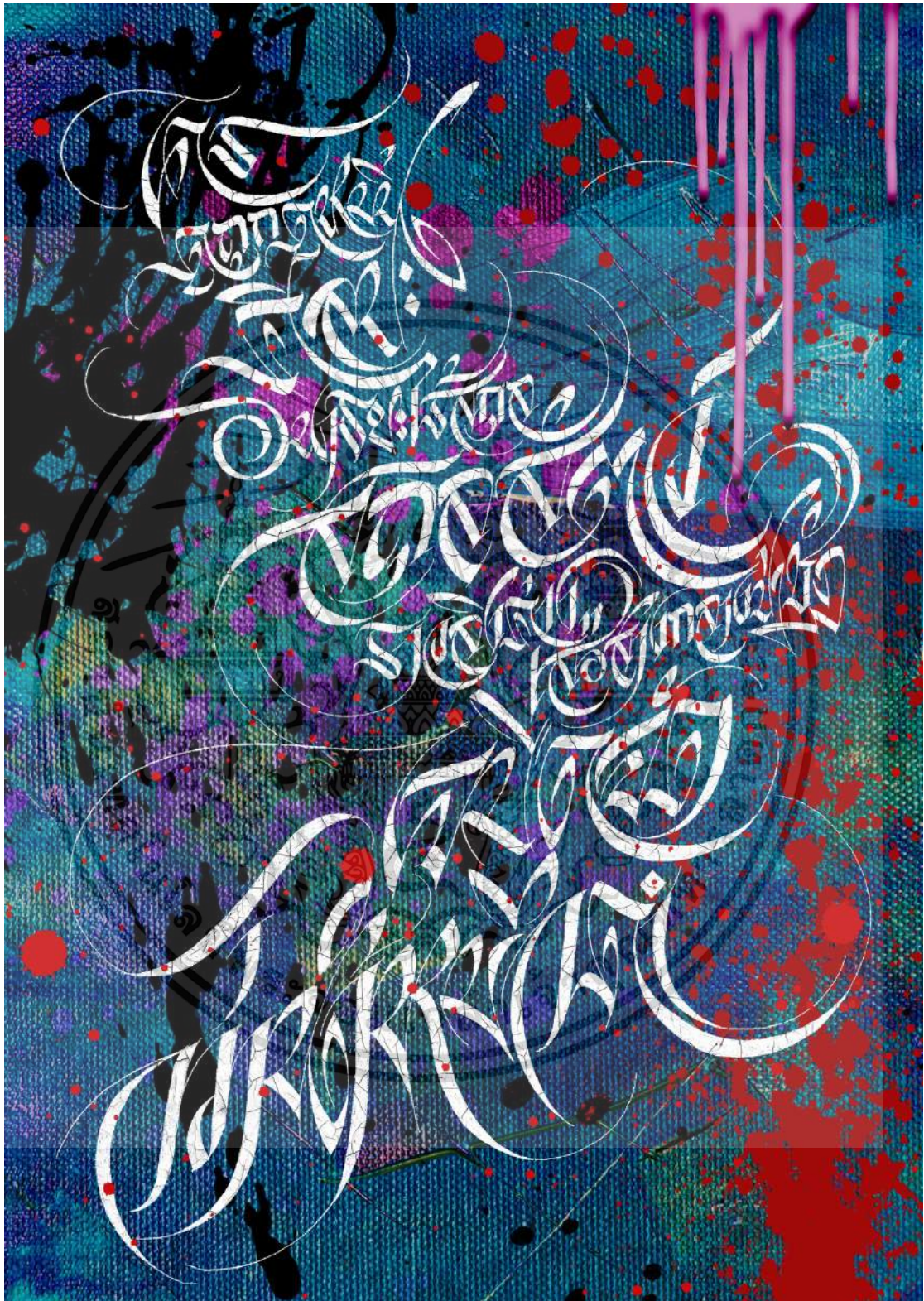
โดยเฉพาะบทกวี "โหมแก้วที่แม่หอ" ที่อยู่ในรวมเล่มบทกวีเรื่อง มีก้านกล้วย ครูเพลงอย่าง สลา คุณวุฒิ นำไป และไปทำนองให้ สัสดี อรรถชัย นักร้องเพลงลูกทุ่งชื่อดัง ขับร้องจนได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทเพลงประพันธ์คำร้องเพลงไทยลูกทุ่ง "เพชรในเพลง" กรมศิลปากร ในปี 2552 ที่ผ่านมา รวมไปถึงการที่เขาสามารถสื่อสาร บทกวีที่เขาเขียนออกมาได้อย่างมีไหวพริบทำให้เขาได้รับเชิญไปอ่านบทกวีถึงต่างประเทศอยู่เสมอ

มหานครอมรภาชนะศรามีให้ควีนแก้ว 9

รูปที่ 6.5 หน้าขวา ไพวรินทร์ ขาวงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 อักษรประดิษฐ์ไทยบท อังคาร กัลป์ยานพงศ์

รูปที่ 6.6 อักษรประดิษฐ์ไทยบท อังคาร กัลป์ยานพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 หน้าขวา อังคาร กัลป์ยามพงศ์

ใครตูดูกดูหมิ่นศิลปะ
อนารยะไร้สกุลสกุลสัตว์
ราวลิงค่างเสื่อสากลงกลางป่าชัม
ใจมีดีจิดกว่าน้ำหมึกดำ

อังคาร กัลป์ยามพงศ์

เกิดเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2483
เจ้าขอรางวัลซีไรต์ พ.ศ. 2523
ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์
ประจำปี 2536

เกิดที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุตรของกำนันแถม กัลป์ยามพงศ์ และนางชุ่ม กัลป์ยามพงศ์ ใช้นามตัวร่างกานและเป็นที่มาของชื่อเล่นว่าไมได้ มีพี่น้องมาชิกชายห่วยหกโหล่น

เรียนต้นประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดใหญ่ และโรงเรียนวัดจันทราวรม และมัธยมที่โรงเรียนพระหฤศองค์เจ้าพลสงครามที่สี่และโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครราชสีมา ศึกษาวิชาโรงเรียนพระหฤศ องค์เจ้าพลสงคราม และไปเรียนที่คณะจิตรกรรมและประติมากรรมมหาวิทยาลัยศิลปากรชั้น ศษช.ศิลป์ พีระศรี, อ. เพื่อ ตรีศึกษา จึงติดตามและร่วมมือกับอาจารย์ด้านศิลปกรรม โบราณคดี และประวัติศาสตร์

ความเป็นกวีนี้เป็นพรสวรรค์ที่สิงคานเขื่อนและฝึกฝนมาตั้งแต่ยังมัธยม เมื่อออกจากวิทยาลัยศิลปากร ก็ได้ร่อนเร่เรียนรู้อะไรสารพัดการวาดภาพและเขียนบทกวี ได้โอกาสคุ้นเคยกับศิลปินและกวีร่วมยุคสมัยหลายคน มีผลงานบทกวีปรากฏในหนังสือ "อนุสรณ์น้องใหม่" มหาวิทยาลัยศิลปากร กระทั่งได้พบกับสุลักษณ์ วิวัศกร ผู้ก่อตั้ง และเป็นบรรณาธิการคนแรกของ "สังคมาสารปริทัศน์" บทกวีของอังคาร กัลป์ยามพงศ์ จึงได้พิมพ์เผยแพร่อย่างกว้างขวาง มีผลงานที่จัดพิมพ์ครั้งแรกคือตัวสันใจให้กวีวรรณกรรม โยมาเนียบวน ๓๖ กวีนิพนธ์ (2507), สำนักกฤษดิ้ง (2512), สอนแก้ว (2515), นางกนกแก้วกำสรดหรืออิราคนครหรือรชราช (2512)

ในปี 2532 ได้รับคัดเลือกให้เป็นศิลปินแห่งชาติ ด้านกวีนิพนธ์ ซึ่งเป็กร่วมสมัยที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น จินตกร ผู้ที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับทั้งในคณาจารย์และศิลปิน กิจการ กัลป์ยามพงศ์ ได้ร่วมมือกับคุณสุนธิ์องมีบุตร วรรณศิลป์และทัศนศิลป์ อังคาร กัลป์ยามพงศ์ ได้ร่วมมือกับคุณสุนธิ์องมีบุตร ชาย 1 คน บุตรีสาว 2 คน คือ กุหลาบ อ้อมแก้วและวิสาธา กัลป์ยามพงศ์ โดยสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมและงานประพันธ์ทั้งเรื่องกรองและร้อยแก้วเป็นอาชีพ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2555 (86 ปี)

มหานครอมราชานครามีไว้กวีแก้ว 11

รูปที่ 6.7 หน้าขวา อังคาร กัลป์ยามพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.9 หน้าขาว เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ตะวันส่องใส แดดฉายลงมา ทาบทาทั่วทุ่ง
แผ้วลมผ่านไรย์ เหมือนโปรยกลีบปรง
ดอกฟางหอมลอย ดอกหญ้าดาว วัชวาว

ทางเกลือเน เหมือนดั่งหยาดพลอย
ตะเน็ดต้อยน้อย รววมณีร่วงพรู
พลัดพรายลงดิน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เกิดเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2483
เข้าสู่งานราชการปี พ.ศ. 2523
ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์
ปี พ.ศ. 2536

ท่านเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เกิดที่ตำบลหนองหิน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นบุตรคนโต และผู้ซ้อคนเดียวในจำนวนพี่น้องทั้ง 5 คน ของนายเอก และนางสมใจ พงษ์ไพบูลย์ บิดาเป็นช่างไม้ และในภายหลังย้ายถิ่นครอบครัวของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์มาอยู่ที่ตำบลคลองสนธิ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จนกระทั่งท่านได้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการชั้นต้นที่กรมการช่างศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เมื่อปี พ.ศ. 2523 และได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี พ.ศ. 2536

เมื่อศึกษาจบก็ได้กลับไปอยู่ที่จังหวัดกาญจนบุรี ในระหว่างช่วงดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการศึกษารวมกับท่านพุทธทาสภิกขุ ณ สำนักปฏิบัติธรรมอันนาคโยธา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ปริญญาตรี) ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ภาษา และวรรณคดี) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และศิลปศาสตรมหาวิทยาสถิตธรรมศาสตร์

เริ่มงานเขียนครั้งแรกเมื่อเรียนอยู่ในมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากได้พบโคลงที่บิดาเขียนไว้เมื่อครั้งยังหนุ่ม จึงรู้สึกอยากเขียนได้เช่นบิดาบ้าง ผลงานนี้ให้ที่เป็นร้อยกรอง และเป็นร้อยแก้ว เมื่อเรียนอยู่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยอยู่ชมรมวรรณศิลป์กับภิกษุ

รูปที่ 6.9 หน้าขาว เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.10 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ทศพล หิมพานต์

รูปที่ 6.10 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ทศพล หิมพานต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.11 หน้าขวา ทศพล หิมพานต์

ไอ้มน้องแม่ทองพันชั่ง พี่นาคขอสังข์ก่อนบวชใจ
วันนี้แล้วหนอพี่ชอลาน้อง หัวใจหมายปองห่มผ้าไตร

ทศพล หิมพานต์

เกิดเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2508

ทศพล หิมพานต์ มีชื่อจริงคือสมชาย ลุ่มลึก จังหวัดจันทบุรี ตอนเขาได้ย้ายมาครอบครัวใหม่ทำไร่ทำนา และ
เรียนจบ ป.3 ที่อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร แล้วได้ย้ายมาอยู่ที่อำเภอจันทบุรี เรียนจบ ป.4 พี่น
าคขอได้ย้ายไปอยู่ที่ อำเภอคลองขลุง แล้วหนีไปบวชเป็นสามเณร ที่วัดหนองน้ำขุ่น อำเภอคลองขลุง 3 เดือน
ย้ายมาอยู่ที่วัดระดูลอย อำเภอเมืองกำแพงเพชร 2 ปี ได้มีบทเพลงที่บันทึกเสียงจากกรมบันเทิงศิลป์ และได้เจอกับ
พระครูบุญเหลือ นักเทศน์ชื่อดังของจังหวัดนครสวรรค์ ท่านพระครูได้เห็นแววของสามเณรสมชาย จึงขอสามเณรไป
อยู่ด้วยที่วัดบูรณาราม ตำบลหนองมะโมง อำเภอเมืองนครสวรรค์ เพื่อสอนวิธีการเทศน์ที่ถูกต้องให้ หลังจากจบ
บวชสามเณรแล้ว สามเณรก็ได้ย้ายไปอยู่กับ พระครูบุญเหลือ และฝึกหัดเพลงบั้งไฟซิ้ง ส่งผลให้สามเณร
เทศน์เก่ง มีของว่างเงิน ชื่อเสียงของสามเณรสมชาย จึงเป็นที่รู้จักในจังหวัดนครสวรรค์รวมทั้งจังหวัดใกล้เคียง

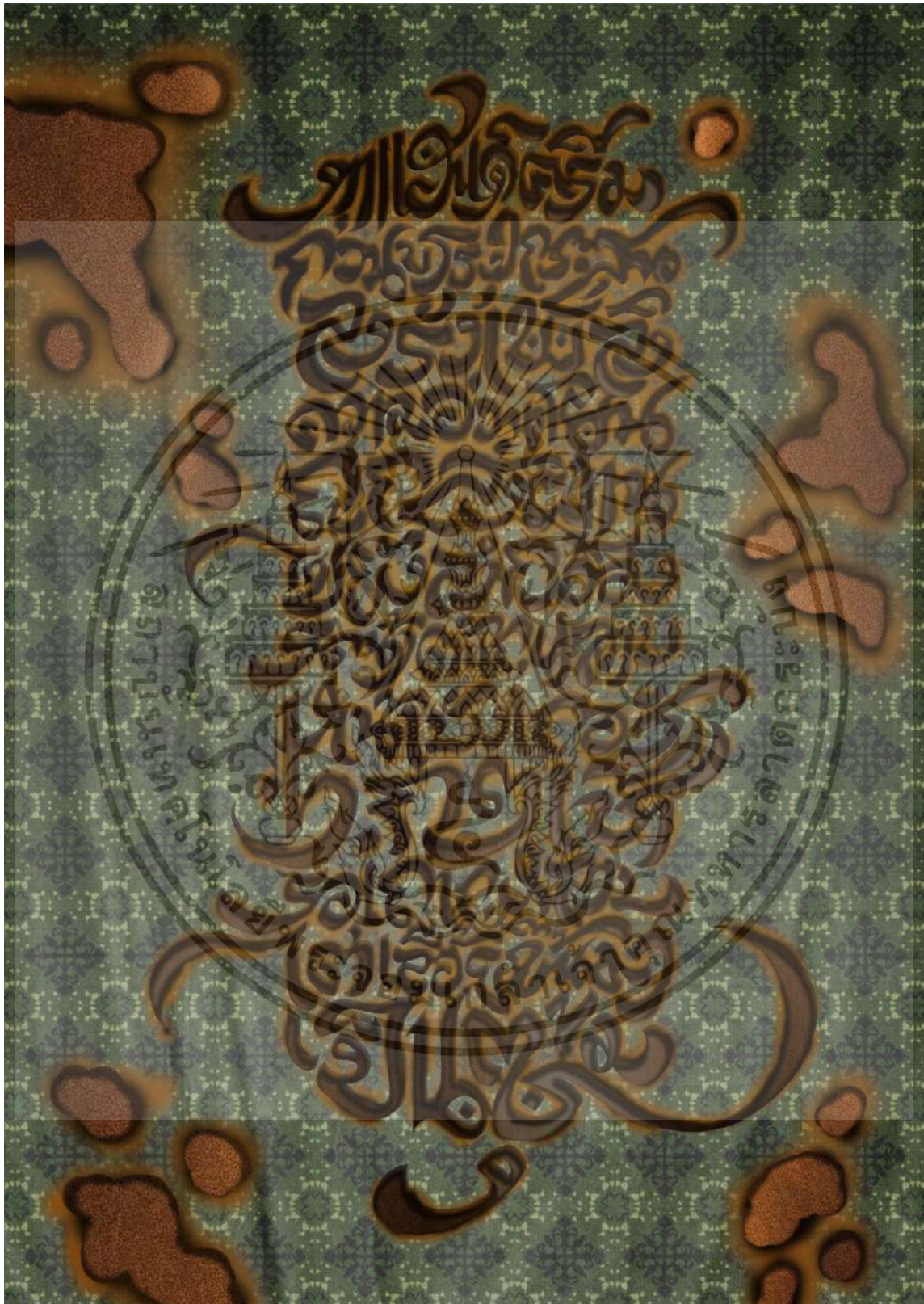
ภายหลังจากอายุครบบวช สามเณรทุกคนก็ได้บวชเป็นพระคืออีก 1 ปีต่อมา
จะร่วมการกัณฑ์ทานบิณฑบาตเป็นเวลา 2 ปี เมื่ออุปสมบทแล้วไปทำงาน
ร้องเพลง ที่ร้านอาหารหนึ่งแห่งในจังหวัดจันทบุรี และ จังหวัดจันทบุรี เป็น
ระยะเวลาประมาณ 4 ปี แต่การทำงานค่อนข้างยากลำบากได้เงินเดือนน้อยที่
ไปวัน ๆ ไม่ประสบความสำเร็จ ทวงพ่อบุญเหลือ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนแห่ง
ท่านรู้ว่าเขาบวชมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่เคยใช้ชีวิตทางโลกไม่มีทักษะทางโลกเลย
ไม่ว่าอะไร ท่านจึงคิดจะให้มารับกับบิณฑบาต เพื่อไปบวชเป็นพระต่อ
เขาจึงกลับไปจังหวัดนครสวรรค์อีกครั้ง แต่ไม่ได้บวชในทันที เพราะเขาม
ซิงเจ้าพรหม ในระหว่างที่บวชอยู่นั้น ทศพลก็ได้ฝากงานร้องเพลงที่
ร้านอาหารแห่งหนึ่งในเมืองนครสวรรค์ และให้พักอาศัยอยู่ที่วัดไปก่อน
ต่อมายังไม่ก็จะได้บวช มีบั้งไฟซิ้งวันหนึ่ง เกิดได้บั้งไฟซิ้งร้องเพลง
พร้อมทั้งภาพถ่ายเพื่อนำไปเสนอค่ายเพลง เขาก็ได้ร้องเพลงแต่ร่วมถึง
เพลงลูกทุ่งอันดับไปเล่นออริจินัล ฟอร์ด เอส มิตรอิน ฟอร์ด คู่สมานิต ศรี
เสียง ผู้เป็นเจ้าของค่ายเพลง ได้จารณาฟังแล้วประทับใจตรง เทคนิคการ
เอื้อนเพลงแบบไม่เหมือนใคร จึงได้รับเข้าร่วมงาน โดยตั้งชื่อให้ใหม่ว่า
"ทศพล หิมพานต์"

ทศพล หิมพานต์ เริ่มอัดเพลงแรกในช่วงปลาย พ.ศ. 2538 โดยใช้ชื่อเป็น อัลบั้ม จากผลงานชุดแรกนี้เอง ที่ได้ส่ง
ผลให้ชื่อเสียงของ ทศพล หิมพานต์ เป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศไทย และนอกภาค ด้วยน้ำเสียงที่เป็นเอกลักษณ์รวมทั้ง
การแร็ปที่โดดเด่น ทำให้เขามีผลงานรวม 100 กว่าอัลบั้ม จนถึงปัจจุบัน

รูปที่ 6.11 หน้าขวา ทศพล หิมพานต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.12 อักษรประดิษฐ์ไทยบท โรสนี นูรฟารีดา

รูปที่ 6.12 อักษรประดิษฐ์ไทยบท โรสนี นูรฟารีดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.13 หน้าขวา โรสนี นูรฟารีดา

ทาแอนด์ครีมก่อนบรรจุกระสุนลงรังเพลิง
ความอ่อนโยนถูกส่งผ่านไปยังลำกล้องรด
น้ำตันทูลาหน้าบังเกอร์ทุก ๆ เซ้ารเอทา
กุหลาบไต้เลื้อยขึ้นมาเป็นขุ่ม

โรสนี นูรฟารีดา

โรสนี นูรฟารีดาเป็นหญิงสาวชาวใต้จาก อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เป็นคนชอบคิดขบขันเขียนมาตั้งแต่เด็ก เคยมีผลงานรวมเล่มบทกวีที่มีอนันต์ 2 ครั้ง กระทั่งข้อความความคิด และความรู้สึกบนเฟซบุ๊กของเธอ จนกระทั่งไปเจตาคู่สำนักพิมพ์ ผจญภัย "โกลาหลวันบ้านของเธอ" กวีนิพนธ์รวมเล่มของเธอจึงเกิดขึ้น และ เดินทางมาไกลจนถึงรอบชุดหัวรางวัลซีไรต์ ปี 2559

โรสนี เติบโตมาในสังคมทิวชนธรรม ทำให้เธอมีมุมมองต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่กว้างขวาง และมีระดับที่ตีความเขียน ซึ่งเธอให้สัมภาษณ์กับเว็บไซต์ Songklatoday.com ว่า "ในหมู่บ้านคนชอบกินผลไม้ ที่ชนวนช้อยเป็นไทยพุทธ เทศกาลทำบุญเดือนสิบเค้าก็จะมาแบ่งขนมให้ พอเทศกาลเลยเราก็บ้านแม่ไม่ให้ตัวช่วงเรียนมหาวิทยาลัยก็ไปเรียนที่เชียงใหม่ซึ่งเป็นสังคมทิวชนธรรมมากกว่าเดิมที่มีเพื่อนเป๊าะนเผาะ เพื่อนที่เป๊าะมุฉินเจ๊อ้ายปิ่น ซึ้งที่ได้เจอทิวชนเด็กกลายเป็นวิศกัฒบ์จันท์อย่างจนเขียน"

"พี่ซึ่งเขียน ยังเป็นนักข่าวประจำชาติใหญ่ เป็นช่วงทำงานข่าวของข่มขืน แล้วต้องทำข่าวอินไลน์แข่งกันเวลา เราก็ได้พักจะพักงานเลือกใช้คำ คารอยู่ในกองบรรณาธิการข่าวทำงานทุก ๆ วัน เราคือยังประมวลผลอดเวลาต้องคิดทำให้ตรงลืออ๊อบยได้ชัดเจน ก็ได้ทักษะการเลือกใช้คำมา งานทั้งหมดที่ตีขยาลงเพราะทำงานข่าวว่าเราไม่สามารถใส่ความรู้สึกได้ แต่เรายังมีอารมณ์อันดีใจจึงมีความพยายามออกปากเล่า มันตกค้างไม่ใจเรา เขียนเป็นข่าวเล่าได้ระดับหนึ่ง แต่ยังมีความจริงที่หลงเหลืออยู่ ก็เลยมกเขียนสกดคัสในเฟซบุ๊กพิมพ์มาเรื่อย ๆ"

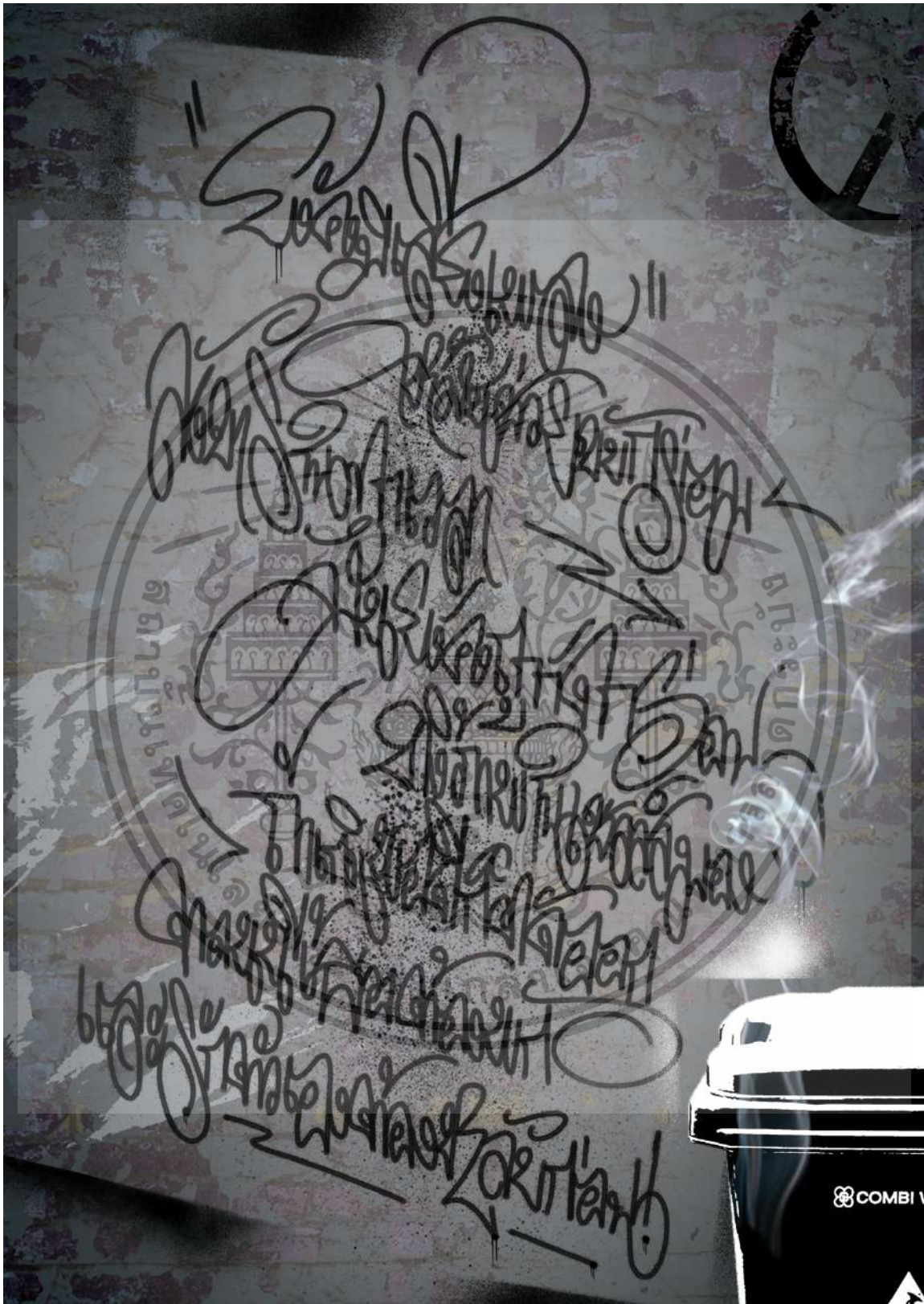
เกิดเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2505
เข้ารับชุดห้อยรางวัลซีไรต์
พ.ศ. 2559

รูปที่ 6.13 หน้าขวา โรสนี นูรฟารีดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.14 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ปรัชญาวัชร แก้วศรี

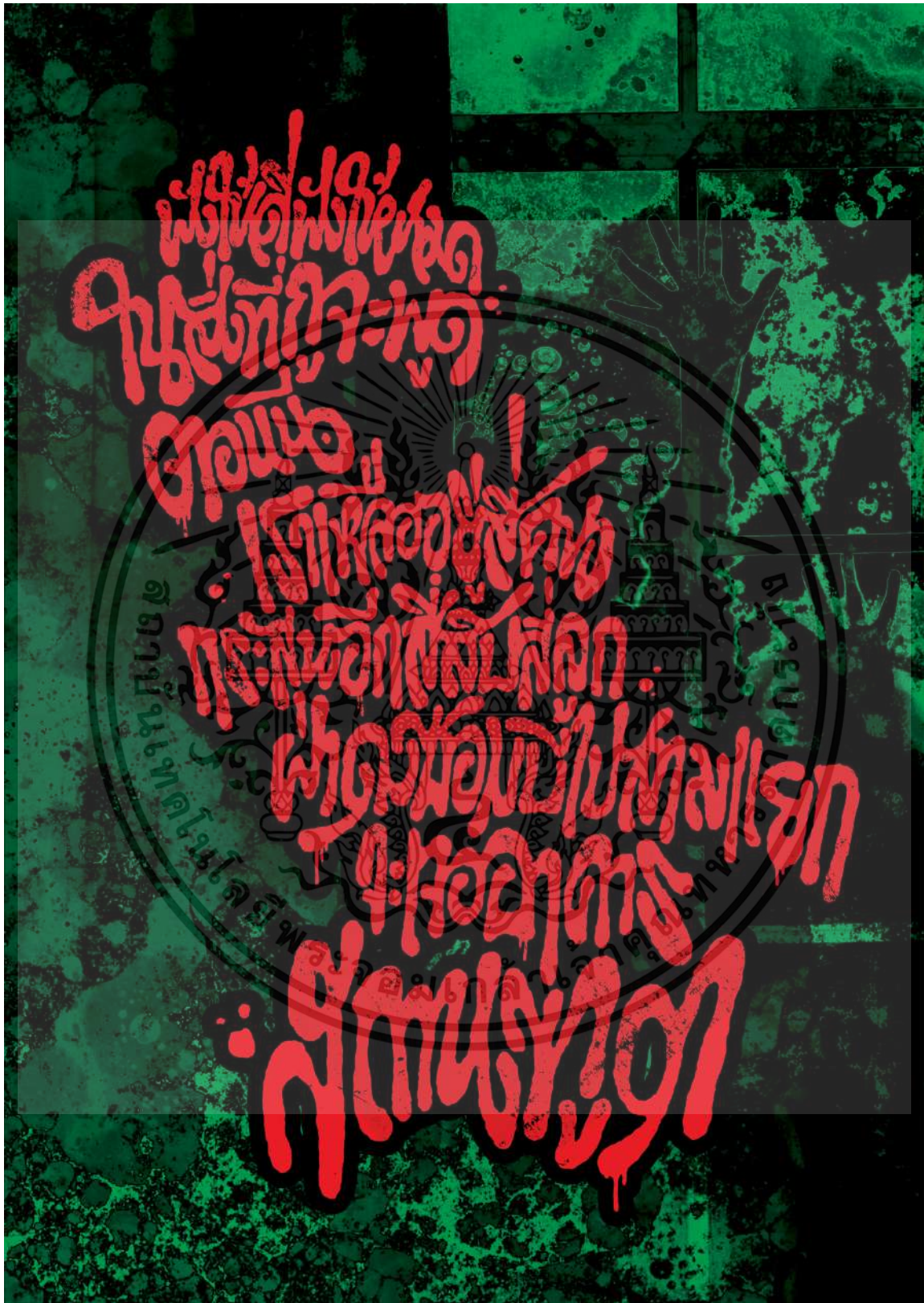

รูปที่ 6.14 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ปรัชญาวัชร แก้วศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.16 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ตะวันวาด วนวิทย์

รูปที่ 6.16 อักษรประดิษฐ์ไทยบท ตะวันวาด วนวิทย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.17 หน้าขวา ตะวันวาด วนวิทย์

ฟังให้ดีฟังให้หมดในสิ่งที่ถูกจะพูด
ตอนนี้เราเหลืออยู่ 4 คน
กระสุนอีก 44 ลูก
ฝ่าตงขอมบีไปสามแยก
จะเจออาคารสถานทูต

ตะวันวาด วนวิทย์

เกิดเมื่อ พ.ศ.2554

ตะวันวาด วนวิทย์ หรือชื่อเล่น คือ
จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
จากภาควิชาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
มีอาชีพเป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์
ภาคดนตรี อีกทั้งยังเป็นช่างภาพ
แนวสตรีท ที่มีผลงาน แปกคา
และได้เคยชนะเลิศได้รับรางวัล
ระดับนานาชาติ

ได้เคยได้เล่าชีวิตในรายการ ปันเสี่ยวลอก ว่าเขาเริ่มได้ตั้งชื่อใหม่ ใน
ตอนครบสิบปี คุณแม่เป็นนักเขียน ชอบเขียนหนังสือ เจ้าของเรื่อง "สิ่ง
สวยร้ายตัวน้อย" ผลงานของ วิมลดา เกียรติศรี ที่ได้เปลี่ยนมาเป็นภาพยนตร์
เรื่อง "รักแรกก้ม" (พ.ศ.2551) และที่คนชอบ ฟังเขา วนวิทย์ เป็นนักแปล
และนักอ่านหนังสืออีกคนหนึ่ง

โดยชื่อ "ตะวันวาด" มาจากชื่อหนังสือ "แนวตะวันวาดฟ้า" ที่เป็นชื่อที่
คุณแม่ชอบเพราะดูโรแมนติก และตั้งชื่อลูกสาวอีกคนชื่อ "ทะเลจันทร์"

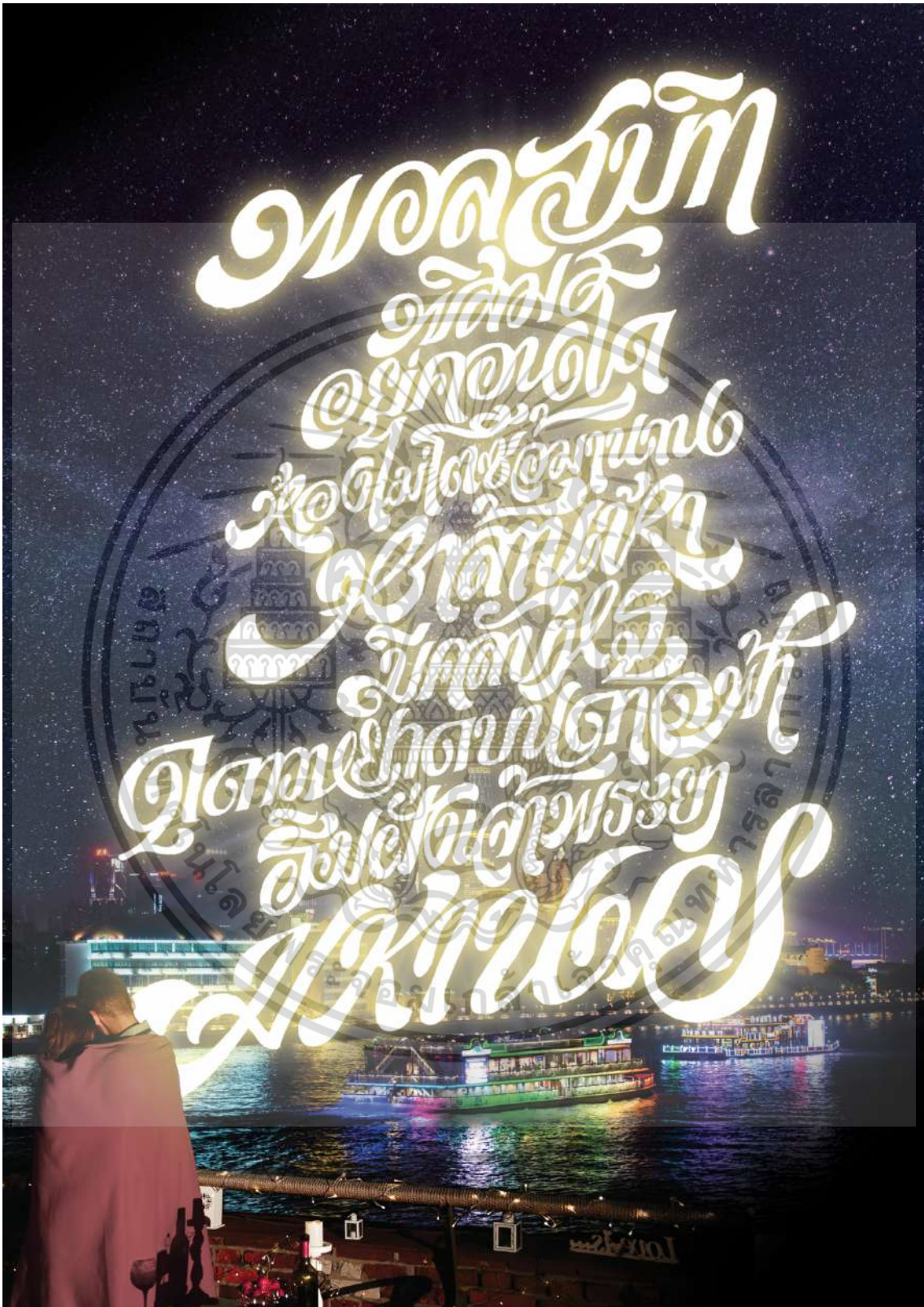
เจ้าตัวถูกขนานนามว่าเป็นขบถทางดนตรี ก็เพราะความแปลกแหวกแนวของ
แนวดนตรีแร็ปที่ไม่คุ้นหู เพราะเป็นมารวมเสียงเพลงเป็น 2 เสียง นำมาจัด
ทับกัน ทำให้เหมือนเป็นการพูดคุยกันระหว่างสองคน แล้วยังถูกมองว่า
เนื้อเพลงเป็นเหมือนตลกๆใน ที่นี้คือการจิกกัด สะท้อนสังคมไทย ซึ่งตอนนี้
ตั้งก็กลายเป็นสิ่งที่หาไม่ที่กล่าว ๆ หมดเปลือกในฐานะผู้มีความสามารถ
และเป็นทายาทธุรกิจพันล้านไปเรียบร้อยแล้ว

มหานครมาชานครามีไว้ก็แล้ว

รูปที่ 6.17 หน้าขวา ตะวันวาด วนวิทย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.18 อักษรประดิษฐ์ไทยบท บัญชา อ่อนดี

รูปที่ 6.18 อักษรประดิษฐ์ไทยบท บัญชา อ่อนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.19 หน้าขวา บัญชา อ่อนดี

พลสมิทพิสมรอยู่คอนโด
ห้องไมโตซีอามานนหกล้านห้า
มีคลับहरुดูดาวหยาดบนดาดฟ้า
ริมฝั่งเจ้าพระยามหานคร

บัญชา อ่อนดี

เข้รอบลุดคหยังอหารงจีใต้
พ.ศ. 2546

บัญชา อ่อนดี เกิดที่จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นบุตรชายคนโตของจ่าบวมที่
น้องมักคน จนวิชาพลศึกษา เริ่มต้นจากสาม รบภ. ครู ก่อนเข้ากรุงงพา
เป็นนักหนังสือพิมพ์ จากหลายข่าวทีวี สุวรรณกรรม จากนั้นถึงสอบที่ข่าวสด
ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการในเครือผู้จัดการ

บัญชา อ่อนดี เคยบอกใครต่อใครว่า เป็นนักหนังสือพิมพ์ ไม่ใช่นักเขียน
ทุกวันนี้บอกจากที่ไหนก็เขียน ซึ่งไม่ใช่กับหนังสือพิมพ์อีกแล้ว ระหว่าง
เคิร์ดกับหนังสือพิมพ์ออกจากงาน ปีขึ้นไปว่าในชีวิตนอกจากหนังสือ
พิมพ์แล้ว อีกงานหนึ่งซึ่งพอทำได้ คือ "แต่งเรื่อง" อย่างน้อยสามภาค
บอสนอนแล้วมองออกมาว่าทำไมไม่ไปให้

อยู่บ้าง "ไร้สัญญาติ และตัวละครสืบๆ" เป็นรวมเรื่องสั้นเล่มแรกในชีวิต
ก่อนหน้าที่มีผลงานในรูปแบบอื่นๆ ประปรายที่สำนักพิมพ์ดีเยี่ยมและ
สำนักพิมพ์อื่น

แรงบันดาลใจและการกระตุ้นที่สร้างพลังในการเขียนบทกวี บัญชาบอกหัว
แรงกระตุ้นอย่างแรกคือการทำงาน

"อ่านมากก็อยากลองเขียนบ้าง อยากเขียนในสิ่งที่ตัวเองอยากเขียน อยาก
นำเสนอ อยากบอกเล่าในสิ่งที่สามารถจับต้องความรู้สึก โดยความทรงจำ
ต่อความนึกคิดของตัวเองโดยไม่คิดขอว่าเรื่องหนึ่งจะเป็นแบบนั้น ถ้าเรื่อง
ตรงมานั้นนำเสนอออกมาเป็นเรื่องราว เป็นเรื่องตลกก็ตลก มีเขียนก็เขียน
ไปเล่นนั้น มีข้อสำคัญคือเขียนด้วยอารมณ์ความรู้สึกจริงๆ เขียนไปตามความ
เป็นจริงของตัวเอง ไม่เว้นแม้กระทั่งเขียนถึงมิตรสหายอย่าง ไม้เตี้ย พมาซัง
ถนนที่พบเจอผู้คนที่เกือบสิบปีข้างถนนราชดำเนิน จนเสถียรความเป็น
จริงและความรู้สึกอย่างมีนัยเป็น"

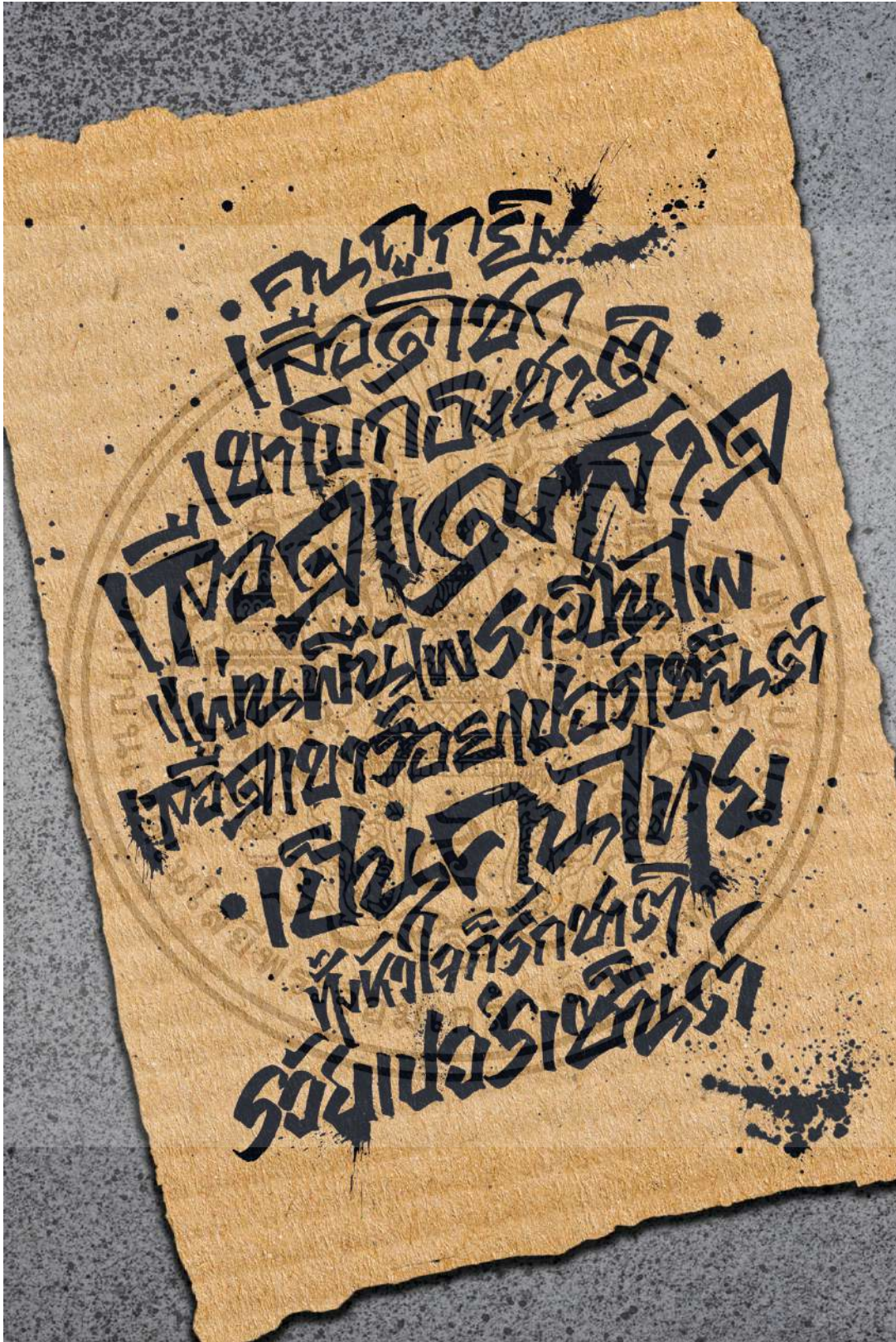
เขาลำบากงานอ่านกวีนิพนธ์ในฐานะบทเขียนบทกวีว่า คงไม่ขอรับใช้ในใครอ่าน
ทั้งบทกวี เรื่องสั้น นิยายหรืองานเขียนประเภทอื่นๆ

"มันเหมือนคนที่ไม่รัก ไม่ชอบบทกวี ซึ่งคงจะไปคิดหาข้อบอกรับให้มา
โอดเป็นแน่ สิ่งที่จะทำคือผมต้องทำในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าดีที่สุด เพื่อเมื่อวัน
หนึ่งคุณอาจเห็นสิ่งที่น่าสนใจในตัวผม ในเนื้องานของผม แล้วเริ่มต้นหยิบมา
อ่าน อ่านแล้วคิดเห็นว่าดีงานของผมหรือคนเขียนคนอื่น ๆ เป็นอย่างไร นั่น
คือประเด็นน่าสนใจมากกว่า"

รูปที่ 6.19 หน้าขวา บัญชา อ่อนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.20 อักษรประดิษฐ์ไทยบท สุธัชย จันทิมาร

รูปที่ 6.20 อักษรประดิษฐ์ไทยบท สุธัชย จันทิมาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.21 หน้าขวา สุรชัย จันทิมาธร

สุรชัย จันทิมาธร

คนถูกยิงเลือดโชกเขาโบกธงชาติ
เลือดแดงสาดแผ่นพื้นเพราะปืนไฟ
เลือดเขาร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นคนไทย
ทั้งหัวใจก็รักชาติร้อยเปอร์เซ็นต์

เกิดเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2491
วัดเงินเพชรสังขารารามศิลป์
ประจวบ 2553

สุรชัย จันทิมาธร หรือที่รู้จักกันในชื่อของ ทหาร การารวม เป็นนักร้องนำ และหนึ่งในผู้ก่อตั้งวงคาราวาน สุรชัยเป็นนักแต่งเพลงเขียนแนวเพลงหนึ่งของวงคาราวานไทย ผู้คนในวงดนตรีก็มักเรียกขานกันว่า "น้องชัช" หรือ "พี่ชัช" และให้รับการยกย่องให้เป็น "องอาจ" ในวงคาราวานเพลงเพื่อชีวิต

สุรชัยเกิดที่ตำบลอ่าว อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2491 ในครอบครัวชาวนาไทยเชื้อสายเขมร เป็นบุตรชายคนที่ 4 ของนายยุทธและนางเล็ก จันทิมาธร มีชื่อเล่นว่า "หงษ์" ซึ่งเป็นภาษาเขมรมีความหมายแปลว่า เขาคือชายตัวเล็ก ๆ จันทิมาธิติธรรมราชการเป็นครูอยู่โรงเรียนวัดโนนบุรี ตั้งแต่นั้นจึงเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของสุรชัยมาตั้งแต่เด็ก ที่เมื่อโตขึ้นมาได้เข้ากรมพลศึกษา เพื่อเรียนต่อในด้านศิลปะที่วิทยาลัยช่างศิลป์ และได้รู้จักกับนักคิด นักเขียนคนอื่น ที่ต่อมาหลายคนเป็นนักเขียนชั้นนำของประเทศไทย เช่น สุวรรณี สุคนธา, สุจิตต์ วงษ์เทศ เป็นต้น ซึ่งการเป็นนักเขียนของสุรชัยเริ่มต้นที่แต่ง

หลังเหตุการณ์ 6 ตุลา สุรชัยและพรรคพวกบางส่วนได้หลบหนีเข้าไปอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เช่น นักศึกษาและปัญญาชนคนอื่น ๆ โดยสุรชัยทำหน้าที่คอยให้กำลังใจในเชิง ร้องเพลง โดยมีชื่อที่ตั้งว่า "สหายพันตา"

เมื่อสถานการณ์ทางการเมืองสงบลง สุรชัยและพรรคพวกก็ได้เดินทางออกจากป่า และได้แต่งเพลงซึ่งเป็นเพลงอมตะของคาราวานและสุรชัย บอกเล่าถึงสภาพจิตใจที่ออกจากป่ามาสู่เมือง คือเพลง คับกรัง ซึ่งเป็นเพลงที่แต่งก่อนขึ้นแสดงดนตรีเพื่อการกุศลของยูนิเซฟ โดยใช้เวลาแต่งเพียง 5 นาที แต่ได้ชื่อว่าเป็นเพลงที่ประสบความสำเร็จสูงสุดเพลงหนึ่งของไทย

รูปที่ 6.21 หน้าขวา สุรชัย จันทิมาธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.22 เสื้อ

รูปที่ 6.22 เสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.23 กระเป๋าผ้า

รูปที่ 6.23 กระเป๋าผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

งานที่สำเร็จออกมาตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้พอสมควร ภาพรวมงานออกมาเป็นที่พึงพอใจในตัวข้าพเจ้า แต่ยังคงมีรายละเอียดบางอย่างที่ข้าพเจ้ายังติดขัด ผลงานนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงศักยภาพของตนเอง ตลอดระยะเวลาข้าพเจ้าอยู่แต่กับการฝึกฝนและผลลัพธ์ที่ออกมาพึงพอใจ

การออกแบบตัวอักษรประดิษฐ์ไทยนี้ได้สื่อสารอารมณ์ให้ผู้คนเห็นภาพ เกิดแรงดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาดูเขามาอ่านบทกวีเหล่านี้มากขึ้นแม้บางบทจะอ่านยากไปบ้าง

7.2 ปัญหาและข้อจำกัด

ปัญหาที่พบเจอคือด้านเนื้อหาข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน กวีว่าบางท่านมีชีวิตประวัติที่ยาวใหญ่ศึกษาเยอะทั้งชีวิตความแปดอยู่ สภาพครอบครัว การเติบโต การศึกษาต่าง ๆ แต่ก็ไม่มีเนื้อหาในเรื่องของแนวทางของบทกวีวรรณคดีมาสนใจในการแต่งคือสิ่งใดสิ่งไหน แต่ทว่าบางท่านมีในเรื่องการพูดถึงบทกวีที่แต่งแต่ชีวิตประวัติกลับมีไม่มากนักเพราะไม่ได้มีชื่อเสียงมากเทียบเท่ากวีท่านอื่น

ข้อจำกัดในเรื่องของความเป็นบทกวีเองที่ไม่ค่อยมีคนสนใจมากนักเป็นทุนเดิม การออกแบบอักษรประดิษฐ์ไทยนี้ ก็ไม่สามารถดึงดูดชักจูงผู้คนได้มากนัก แต่ละคนมีรสนิยมในการเสพวรรณกรรมที่ต่างกัน และยุคนี้สื่อโซเชียลมีเดียก็ดึงดูดคนไปมากบวกกับวัฒนธรรมการออนไลน์ไปรษณีย์ของไทยตั้งแต่แรกก็มีในระยะหลังคนไทยมักจะชอบการฟังหรือดูมากกว่า

7.3 ข้อเสนอแนะ

การออกแบบอักษรประดิษฐ์นั้นต้องคำนึงที่ช่องว่างระหว่างตัวอักษรและระหว่างบรรทัด ต้องจัดการให้ลงตัว และการเชื่อมต่อของตัวอักษรก็ต้องคำนึงถึงไม่แพ้กันซึ่งอักษรประดิษฐ์ในภาษาไทยนั้นมีความยากกว่าตัวอักษรลาตินอยู่พอสมควร

รูปแบบของตัวอักษรประดิษฐ์ไทยนั้นจะขึ้นอยู่กับอารมณ์ความรู้สึกที่เราจะสื่อ อารมณ์ความรู้สึกสามารถเปลี่ยนไปหากรูปแบบตัวอักษรเปลี่ยนแม้เพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กระปุกดอทคอม, (2014). ชาวเน็ตแซ่บทกวี หงา คาราวาน ถามคนสั่งยังเป็นคนไทยรีป่าว.

สืบหรือค้นจาก <https://hilight.kapook.com/view/98168>.

จิระนันท์ พิตรปรีชา. (2532). ไปไม่ที่หายไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อ่านไทย.

โรสนี นูร์ฟารีดา, กวีหญิงมุสลิม ที่ไปไกลกว่ารั้วบ้านตัวเอง. Halal life

สืบหรือค้นจาก <https://www.halallifemag.com/rossanee-nurfarida/>

พริบพันดาว, (2016). ‘บางคนอาจเดินสวนเราไป’ บัญชาออนไลน์. POST TODAY

สืบหรือค้นจาก <https://www.posttoday.com/life/life/460549>.

ไพรวรินทร์ ขาวงาม. (2548). ม้ากานกล้วย (ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.

วลัญช์ เรื่องเล่าคนดัง, (2023). จิระนันท์ พิตรปรีชา ‘อหังการของดอกไม้’ บทกวีเพื่อสตรีปี 2516 ยังขลังไม่หยุด. สืบหรือค้นจาก หรือ <https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/judprakai/1057330>

สิทธิกร ขุนนราศัย. (2020). ปรัชญาไมค์-ชีวิตไม่ใช่คำคล้องจองไม่ง่ายต่อการท่องจำ. WAYMAGAZINE สืบหรือค้นจาก หรือ <https://waymagazine.org/pratyamic/>.

อังคาร กัลยาณพงศ์. (2529). ปณิธานกวี (ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยาม.

Beckett, K. S. (2022). *What is calligraphy*. Retrieved August 1, 1, from Calligraphy Skills:

<https://www.calligraphy-skills.com/what-is-calligraphy.html>

Emily Gregory. (2012) *Reinventing Lettering*. Switzerland: Rotovision SA

F.G. Delamotte. (1858). *The book of Ornamental Alphabets*. London: E. & F. N. Spon.

Janet Mehigan and Mary Noble. (2005). *The Encyclopedia of Calligraphy Illumination*.

Singapore: Quarto Publishing Plc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Jirapa.tom, (2018). อ่านบทกวี มีดีอย่างไร:ความงามทางวรรณศิลป์ที่ไม่เคยล้าสมัย. bookmthai สืบหรือค้นจาก หรือ <https://book.mthai.com/book-tips/9489.html>.

Mintzz, (2022). ประวัติ TangBadvoice แรปเปอร์ ศิลปินสุดแสบ. Thaiger สืบหรือค้นจาก หรือ <https://thethaiger.com/th/news/615972/>.

Nash , R., Turner, & Anderson, D. M. (2019). *Encyclopedia Britannica*. Retrieved from Britannica: <https://www.britannica.com/art/calligraphy>

Sirirat Soonsakul, (2014). ความอัศจรรย์ของกวีนิพนธ์ไทย. the reader by praphansarn สืบหรือค้นจาก หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	กัมพล มีนาม
วันเดือนปีเกิด	11 ตุลาคม 2544
ที่อยู่	ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
การติดต่อ	gotchth.01@gmail.com
ประวัติการศึกษา	2567 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2563 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย 2553 โรงเรียนบางจาก(นาคเพื่อนอุปถัมภ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้